

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.

*Ετησία δραχ. 12
*Εξάμηνος δραχ. 6

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

*Ετησία φρ. χρ. 20
*Εξάμ. » » 10

Τὸ φύλλον λεπ. 25

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΑ' Γ' ΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.

*Ετησία δραχ. 6
*Εξάμηνος δραχ. 3

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

*Ετησία φρ. χρ. 10
*Εξάμ. » » 5

Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Λέκα ἀρ. 24
(*Ἐναντι Στοῦς Συμπούλου)

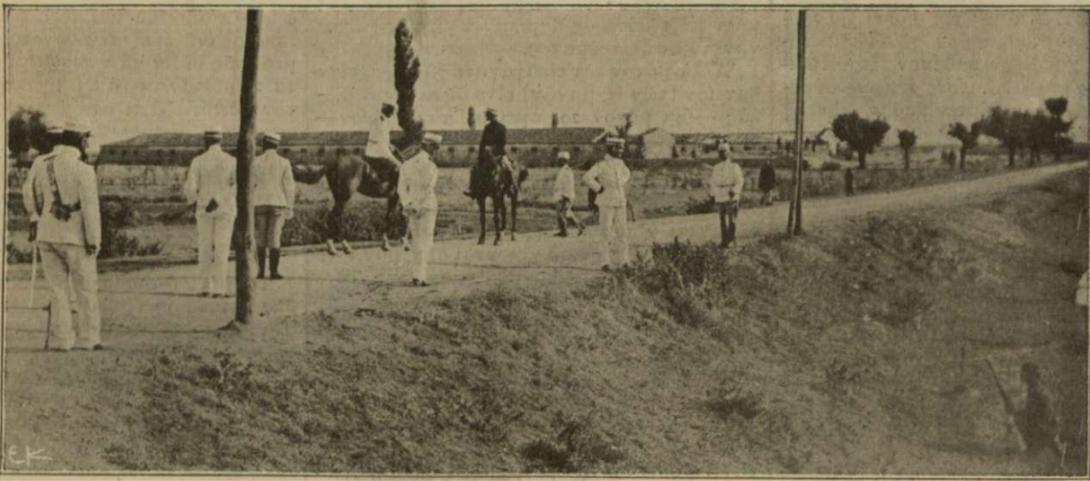
ΠΑΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ", ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ:
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑ.ΙΡΟΝ).
P. O. BOX 1385

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΤΟ ΕΥΖΩΝΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Διαδόχου εἰς τὸν σταθμὸν Καρδίτσης
(*Ὅπου μετέβη ἐκ Τρικκάλων μετὰ τοὺς αὐτόθι ἀγῶνας)

Ὁ Διάδοχος, ὁ βασιλόπαις Νικόλαος μετὰ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐπισκοποῦντες ἀπὸ τῆς [δημοσίας] ὁδοῦ Καρδίτσης τὰ γυμνάσια τῶν εὐζώνων

Ὁ Διάδοχος εἶνε ὁ στηρίζων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν δοφῶν ἀποροῦμεν πῶς μόνῃ ἢ Α.Υ.ψ. ἐξ ὄλων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ μηδὲ τῶν ἄλλων βασιλοπαίδων ἐξαιρουμένων, φέρει ἀντὶ τοῦ κεκανονισμένου πυλίκιον, τὸ καλπάζει, τοῦ ὁποίου τὴν χρῆσιν ἀπηγόρευσεν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἢ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν τῆς ἐγερθείσης ἐναντίον τοῦ καλπακίου λαϊκῆς καὶ στρατιωτικῆς κατακραυγῆς. Θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ὁ βασιλόπαις Νικόλαος εἶνε ὁ μὲ τὰς χεῖρας ὀπισθεν παρὰ τὸν Διάδοχον ἱστάμενος.

Οἱ εὐζῶνοι τῆς Καρδίτσης ἀσκούμενοι ἐνώπιον τοῦ Διαδόχου εἰς γυμνάσια μάχης. Ἐνῶ ἓν τμήμα εἶνε προνηδόν, ἄλλα τμήματα σπεύδουν τροχάδην πρὸς τὰ ἔμπροσ

(Φωτογραφία Σ. Καρακανιά)

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ

Πρό τινος προκειμένου περὶ τῆς παραστάσεως τοῦ Διαδόχου εἰς τὸ γένμα τοῦ κ. Μελά, ἐνῶ ἄλλαι ἐφημερίδες κατέκριναν δραμύτατα τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα καταδεχθέντα νὰ κατέλθῃ εἰς τοσοῦτον οικειότητος πρὸς ἀπλοῦν ἰδιώτην, ἐκ τῶν στηλῶν τούτων ἠκούσθη ἀπεναντίας ἐπιδοκιμασία διὰ τὸν μέλλοντα βασιλέα δι' ὃν διεξεδικοῦμεν πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν του βίον.

Ἄλλ' ἀκριβῶς αἱ αὐταὶ δημοκρατικαὶ ἀρχαὶ ἐξ ὧν δομῶμενοι τότε μᾶς ἔκαμαν νὰ δικαιώσωμεν τὸν Διάδοχον, πρὸς ὃν ἐθεωροῦμεν ἀνάξιον ἐλευθέρου πολίτου καὶ περὶ πλέον ἀνάξιον Αὐτοῦ νὰ μεταχειρισθῶμεν κολακευτικὰς φράσεις ὡς ἐθεωροῦμεν τοιαύτας περὶ ἀποστάσεως κοινωνικῆς λεχθείσας, αἱ αὐταὶ δημοκρατικαὶ ἀρχαὶ λέγομεν μᾶς ἐπιβάλλουν σήμερον νὰ κρίνωμεν μετὰ ψυχραιμίας τὸ ἐπιεσόδιον μετὰ τὸν Διαδόχου καὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ΒΔ. Σιδηροδρόμου καὶ νὰ νὰ μὴ ἐπιδοκιμάσωμεν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν ἄνευ διαδικασίας προφυλάκισιν τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ μόνῃ τῇ διαταγῇ τοῦ Διαδόχου ἐὰν ἀληθεύῃ αὕτη, καθὼς ἀνέγραψαν αἱ ἐφημερίδες.

Τὸ ζήτημα εἶνε ἀπλούστατον. Ἡ Ἐταιρεία ἔχει ἢ ὄχι κανονισμοὺς; Ὁ Διευθυντῆς ὑποχρεοῦται ὑπὸ τοῦ καθήκοντός του νὰ μὴ προδώσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ἐνδιαφερομένων μετόχων;

Ἐὰν λοιπὸν ὁ Διευθυντῆς κ. Οἰκονόμου δὲν ἐπέδιώξῃ εἰμὴ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Καταστατικοῦ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τι ἢ παράνομον ἢ ἀντικανονικὸν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ἐταιρείαν, δὲν εἶνε ὑπεύθυνος οὐδενὸς παραπτώματος.

Πιθανὸν τὸ καταστατικὸν τῆς Ἐταιρείας νὰ εἶνε ἐλαττωματικόν. Πολὸν πιθανὸν νὰ ἔπρεπεν ὁ Βασιλεὺς ἢ ὁ Διάδοχος ἰδίᾳ διὰ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, νὰ ταξειδεύῃ δωρεὰν διὰ κοινῆς ἢ ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας ἢ τοῦλάχιστον νὰ μὴ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν προπληρωμὴν καθὼς πᾶς πολίτης. Τοῦτο εἶναι ἄλλο ζήτημα.

Ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ μεταβληθῇ τὸ Καταστατικόν μέχρι δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ εὐσυνείδητος σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ σέβεται τὸ ὑπάρχον.

Ἄγνοοῦμεν ἂν κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπαιτήσεων του ὁ διευθυντῆς τοῦ Σιδηροδρόμου δὲν μετεχειρίσθη τοὺς λεπτοὺς ἐκείνους τρόπους τοὺς ὁποίους πᾶς εὐάγωγος ἄνθρωπος πρέπει νὰ μεταχειρίζεται πρὸς οἰονδήποτε.

Τότε ἀλλάσσει τὸ πρᾶγμα. Ἀναγνωρίζομεν δὲ παρ' ὅλας τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς μας οἱ λεπτοὶ αὐτοὶ τρόποι πρέπει νὰ τηροῦντο πλείοτερον πρὸς ἀνθρώπους καλῆς γνώσεως ἀγωγῆς καὶ δὴ πρὸς Ὑψηλοῦς λειτουργοὺς τῆς Πολιτείας καὶ δὴ πρὸς τὸν Διάδοχον τοῦ θρόνου.

Καὶ ἂν ἡ εὐπρέπεια αὕτη δὲν ἐτηρήθη, ἀναμφιβόλως ἢ Ἐταιρεία θέλει προβῆ εἰς δίκαια πειθαρχικὰ μέτρα ἐναντίον τοῦ παρεμπροσθέντος ὑπαλλήλου.

Ἀλλὰ ἂς μὴ συγχέωμεν τὴν συμπεριφορὰν ἐνὸς ὑπαλλήλου μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴν ὑπ' αὐτοῦ τήρησιν τῶν καθήκοντων του.

ὦ! Πρὸ ἡμερῶν αἱ ἰδικαί μας ἐφημερίδες ἐθαύμασαν μέχρι λιποθυμίας τὸν ἀσυνόμον ἐκείνον ἄγγλον ποῦ ἐπέβαλλε πρόστιμον εἰς τὴν ἄγγλον πρωθυπουργὸν ἀυτῆς

σαντα την κεκατισμένη ταχύτητα του αυτοκινήτου!

Και πρό των δε δ' Άγγλος δικαστής προέβη, προκειμένου περί του Διαδόχου του θρόνου κληθέντος, ως μάρτυρος εις τας ίδιαις διατυπώσεις όσει έπρόκειτο και περί οιοιδήποτε θνητού, ό θανατασμός έφθασε εις τό ζενίθ!

Έάν ό διενδυτής του σιδηροδρόμου και ό διάδοχος ήσαν Άγγλοι, ή έάν Άγγλοι ήσαν τοιλάχιστον οι σύμβουλοι του διαδόχου, τό έπεισώδιον μόν ήθ' έτελείωνε μέ την καταβολήν του αντίτιμου της άμαξοστοιχίας, και ίσως και μέ συγκαταστήματα προς τον εδουνεύθητον υπάλληλον τον θέσαντα τό καθήκον του πρό της αλλοκολακείας.

Η δέ είδησις ήά είχε την ήγώ της εις τας στήλας των έφημερίδων μας μέ την στερεότυπον προσθήκην,

Ίδού διατί μεγαλοφυγεί ή Άγγλία όλοι ίσοι ένώπιον του Νόμου και της κοινωνικής τάξεως.

Και ίσως ή προσθήκη να μη ήτο και άδικος.

Ο ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΣ

ΕΝ ΤΗ: ΕΛΕΥΘΕΡΑ: ΤΟΥΡΚΙΑ:

ΤΟ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Εις τό ράπισμα κατά του Γκεσώφ ή Βουλγαρική ήγεμονία απάντησε διά της βίαιας καταλήψεως των Σιδηροδρόμων της Ρουμυλίας. «Είμαι ύποτακτός σάν να ήλεγε, θά σου δείξω ενώ Τουρκία μου μέ τι είδος ύποταξών έχεις να κάμης!» Τώρα ή μένουσα άπορία είναι ή έξής. «Όταν ή Τουρκική Κυβέρνησις ανέλαβε την εύθυνον του επεισόδου της μη προσοκλήσεως του Βουλγαρικού Πράκτορος, είχε μερησίη όλας τας συνεπειας της πράξεως; και τότε δεν φαίνεται άπιθανός ή έντασις των σχέσεων μεταξύ Βουλγαρίας και Τουρκίας μέ τις οϊδε ποία διασάφεια άποτέλεσμα, ή άί συνέπεια αύται δεν είχαν μετρηθή; και τότε τό επεισόδιον δυνάμενον να τελειώση σίχρ εύχαριστως διά την Τουρκικήν άξιοπρέπειαν—όπερ άπυχόμεθα—θα έδεικνυε όλίγην την διπλωματικήν ικανότητα της νέας νεοτουρκικής κυβερνήσεως.

Ίσως τό επεισόδιον, κανονίζόμενον όποσδήποτε διά μέσης λύσεως εξ έκείνων τας όποιαις έφευρίσκει ή διπλωματία θά ήχη τό καλόν ότι θέλει χρησιμεύση ως δοκιμαστήριος λίθος των διαθέσεων των διαφόρων Δυνάμεων ένώπιον του νέου εν Άνατολή καθεστώτος. «Ηδη φαίνεται όσει ή Άγγλία να έτάχθη ύπερ αυτού όρισμένου, μέ δεδομενα ότι θέλουν την παρακολουθήσουν άί δύο σύμμαχοι Δυνάμεις Γαλλία και Ρωσία, ενώ των Δυνάμεων της πάλας τριπλής συμμαχίας Γερμανίας Αυστρίας και Ίταλίας, ή στάσις φαίνεται άμφίβολος.

Η ύποδοχή Κων)πόλεως

Η ύποδοχή εις τους Άθιναίους έκδρομείς εις Κων)πολιν έφθασε εις σημείον ειδύλλιου.

Όλοι άί φυλαί που κατοικούν την Νύμφην του Βοσπόρου δι' αντιποσώπων, επί ιδιαιτέρων άτμοπλοίων, μετέβησαν προς προύπαντησιν του ειρηνικού στολιόσκου του φέροντος εις την πόλιν την Άγία Σοφία τας χαριτωμένον του Παρθενώνος, τον χαριτωμένον μετά τερσάρων αίωνων σιγήν του Παναθηναϊκού Σταδίου προς τό Ίπποδρόμιον του Ίουστινιανού. Εις τας διαχύσεις αύτας προς τους Έλληνας έκδρομείς, έλαβον τό πρώτιστον μέρος αύτοι οι Νεοτούρκοι διαβλέποντες, άνεξαρτήτως των ιερών άναμνήσεων άί όποιαι τους φέρουν εις την Βασιλίδα του Βοσπόρου, και τον διακαέστερον πόθον προς σύσφιγγιν ειλικρινούς μετά των Τούρκων συμπαράξεως ύπερ της αναγεννήσεως της χώρας, διά της στερεώσεως του Έλευθέριου Καθεστώτος δι' ό δόξαν άίδιον θέλει έναπομείνει εις τους πρωτεργάτας αυτού.

Πάσα του παρελθόντος διαχωρίζουσα άνάμνησις πρέπει να λείψη, άφού ό επιφανής Νεοτούρκος Μουχαμεδήμ πρόεδρ ή μέχρι του να είρη ότι ή νυν έλευθερία όφείλεται εις τό φιλελεύθερον πνεύμα του άγώνος του είκοσίου του όποιου, είπεν είναι ό καρπός τό τουρκικόν Σύνταγμα!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΣΟΦΙΑΝ

Έπί τη ενκαιρία της εις Κ)τολιν έκδρομής και της προηγουμένης έπετειον εορτής της Άγίας Σοφίας

Ό ιερά σιγή του άγιου μυστηρίου προς ήν άί πνοαι του πολυστόνου προσκυνήματος της πενθούσης ιδέας άπευθύνονται, όπως εις τό άφώνιον σου μεγαλίων την γοητεϊαν προσθέσωσι των παλμών, όσοι δικαιοσύνη να ήλεκτριώσιν τους πανσέπτους και παγχρόστους σου θόλους ή πανάχραντος ψυχής της Έθνικής Μούσης ή μαγικήν κολυμβήθρα του έλληνικού άγασμου, ένθα ή γενεά των Οίχομένων σου κτιτόρων αναγεννώνται διά της αναβαπτίσεως ή πάμφωτον αγλάισμα, όπερ έδημιούργησαν τά ύνευρα των αίωνων, ίνα ζής διά τά ύνευρα του μέλλοντος προς σε, άμίλιτε Ουρανέ, όστις κρατείς κεκρυμμένον τον άστερόεντα Γαλαξίαν του άθανάτου σου φωτός, προς σε, πανάγιον σύμπαν, θεσπέσιον στερέωμα, των υπεράτων μακαρισμών, ένθα έφαρμοσθή ό ήλιός σου, όπότεν ή θύελλα ενέσκηψε της άδυσωπλήτου εγχαρμένης προς σε χρυσολεφαντίνη Σοφία, ή πανύμνητον έγκαιλώπισμα του Θεού, όπερ εκχέεις μυριάδας έπιφωνημάτων άμαράντου θαυμασιού, γονυκλιναίς του παρθενώνος σου οι πιστοί δοδούχοι τους πυρσούς καταθέτουσι μετά των στελάνων και διά των πνευματικών έπευφημιών της ιεράς θεωρίας, ήτις καθήχηται επί της γιλήνης των κυανών ύδάτων, ή Έθνική φωνή των χαιρετισμών σοι διαδιβάσει των έμφυχουμένων ειδώλων, των άνοιγομένων Μουσώνων, των άνορθοιμένων έρειπίων, των αναφλωτεχνουμένων τροπαίων, ίνα εν τω όνόματι σου έμφανισθών σιτώ τα μέγαλειά των πρώτων σου ήμερών άκέραια πρό της εορταζούσης επί τη θέα σου ψυχής, και προσφωνήσασιν, ή πολυφίλιτε, την όφρανήν σου δόξαν και προσαγορεύσωσι την άφώνον σου γυμνάσιον.

Νέην παθών πυκνωθέντα δεν ταράττουσι πλέον τους σκυθρωπούς σου αϊθέρας, ένθα τ' άνήκουσθα ήκουσθήσασιν, και τον άσελάγιστον όρίζοντά σου, υπερέβροει δεν καταπλήττουσι πλέον κεραυνοί. Της καταγιδοσ ή μαινομένη έσταμάτησεν όρμη πρό της έναγωνίου έκπνοής σου, ή σελασφόρα των έλπίδων παράδεισε, και ό ήπνος, εις όν κατέλιξε του αϊωνοδίου σου ή δολιχοδομία, προσεδέχθη επί των γηραιών σου επάλξεων τό ύστατον της ζωής σου έκείνης φώνημα.

Οι μεγάλοι και όραϊοι Θεοί σου είχαν ναρκωθή πλέον ύπό τό κόρον των κατακτιθέντων, τό χρυσίζον σάβανον περιετύλιξεν αυτοίς ως μία αιγλήσσσα πτέρυξ ούρανια λάμψεως, και έναπετίθησαν εις τά βάθη του άποσπίτου άδύτου σου, υπερίθανος δε ό δικέφαλος προσεκολλήθη επί της όρατου ταύτης κρύπτης σου, ως αϊωνιος φρουρός της καθευδούσης βασιλικής ιστορίας.

Και οι Τυτάνες έδύγησαν, οι Γιγάντες άπεχώρουν μετά τους ήμηνους προς την δύσιν του έξηντλημένου Βυζαντίου και τά δάκρυα τά τελευταία της παρθένου σου, πριν καλύψη ταύτην ύποθεστώδης πέπλος της λήθης πεδόντα επί του ήμηνόσκοντος θυσιαστίου σου άπέσδεν την ύστάτην λαμπρόδονα ήν ό λιθωνωτός της πίστewς είχε συγκρατήσθ επί του άπαράδιόστου Ιερού βήματος.

Ητο κοιμητήριον πλέον τουτο κευθμών Έρεβος.... Και ήδη, πνοαι μυστικών άγορευμάτων πλημμυρούσι τον οπκόν σου εύλογεί τά όνερα σου ή ύπερ αυτών προσεχόμενη ίκέτις ήμών ψυχή, και μακαρίζοντες τ' άνύμνηστα του μυστικού σου πόθου νυμφεία, καταθέτομεν πρό των βαθμιδών των κεκοιμημένων και άλλών βωμών σου, την Άττικήν δάφνην, ήτις γνωρίζει που έποτίσθη, ύπό τίνων έρραντίσθη και που έδαπώσθη.

Ναι! ή κόσμη, ή οικουμένη σταμάτα πρό της τελετής ταύτης διότι τις θ' άρνηθή την σημερινήν εορτήν ένθα άγιου φωτός, μήδε έξομολογήσεως ένταύθα εις την καρδίαν ταύτην του εύγενοϋς Γένους, εν ή κρούπεται τό αίμα της ιερωτέρας του μεταλήψεως ότε κατακτιπται και κατακτινήσεται δίδωσι την χείρα ήνα συμβολίσωσι τό άνάτατον δόγμα της παγκοσμίου δικαιοσύνης;

Δέχθητι τον μίρον τουτον της πίστewς και της ύποταγής, ή εαγγελική μεγαλειότης, ένθυμού της στιγμής ταύτης, τά μελιχρά βαυκαλίματα, και νέα όρκια εις τά άγια των άγιών σου, ένδύχουσόν διά της γοητείας του πανευφήμου όνόματός σου μίαν χουσίην εν τω Έθνε σου μεγαλοφυγίαν, καθ' ήν στιγμήν της ήμμελίνου ή μοφή προσπαθεί ν' άντικρύση τας ζωοδότους και χρυσόβόλους του σταυρού σου άκτινας, μη λησμονεί τά πανδάκρυτα της δυστόνου λατρείας άληθ, τά σπονδάκη πρό των σιγηλών σου κίωνών έλεγεία, και τον άσπαρμόν της ένθέου στοργής, και κοιμού θεόγυμφο άνασδα, κοιμού εν τη άθανασία σου.

ΑΛΚΥΩΝ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

ΔΕΝ ΗΞΕΥΡΟΜΕΝ κατά τί ή όργιλν και τραχεία κριτική και ή μικροχόλος γλώσσα του Διαδόχου εκ των παρατηρηθέντων όφθαλμάτων κατά τας άσκήσεις του Συντάγματος των Πατρών δύναται να έχουν άγαθόν τι άποτέλεσμα και να ώφελήσουν τό Στράτευμα. Είνε δε τοσοϋτον άδικος ή κριτική αύτη του Διαδόχου καθ' όσον όλην την εύθύνην της σημερινής καταστάσεως του στρατού και ύπο έποψιν εκπαιδεύσεως και ύπο έποψιν πειθαρχίας φέρει ή Γενική Διοίκισις ήτοι αύτή ή Α. Β. Υ. ή Διάδοχος. Διότι ή Γεν. Διοίκισις από έννεά έτών διοικεί και εκπαιδεύει τό Στράτευμα αύτη είνε υπεύθυνος διά την μόρφωσιν και την ικανότητα των στελεχών, διότι αύτη προτείνει τους προοιδιασμούς και σταδίστους άξιωματικούς και όσους προτείνει αύτη αυτοί προαβιάζονται. Αν ή Γενική Διοίκισις προοιδιαξή άξιωματικούς άνικάνους τί πταίουν οι άξιωματικοί και ό στρατός; Και δεν τά γνωρίζει τάχα όλος ό κόσμος ότι πλείστοι άξιωματικοί κριθέντες τον ένα χρόνον στάσιμι ύπό της Γεν. Διοικίσεως τον άλλον χρόνον εύρέθησαν ως διά μαγικής... στραταρχικής ράβδου ικανοί από την ίδιαν Γενικήν Διοίκισιν και έπροοιδιασθησαν;

Έπειτα πώς και ποτε ήσκήσατε και έξεπαιδεύσατε συστηματικώς τό στρατευμα και ποτε τά στελέχη ιδίως τ' άνώτερα όστε ν' άήντε από αυτά τό άλλόθαστον; Η είνε δυνατόν ποτε να μορφωθούν και άσκηθούν στελέχη εις τας 8—10 ήμέρας των άσκήσεων, κατά τας όποιαις και μόνας από πέρυσιν δίδετε εις τους άξιωματικούς 5—10,000 άνδρας ίνα ίδουν και γυμνάσουν και γυμνασθούν, και όταν καθ' όλον τό άλλό έτος οι στρατόντες είνε έθνη άνδρών και βωδά τά πεδια των άσκήσεων;

Δότε εις τους άξιωματικούς εργασίαν, δηλ. στρατιώτας καθ' όλον τό έτος και κρινετέ τους κατά την περιόδον των γενικών άσκήσεων άί όποιαι θα έπισφραγίσουν την έτησίαν εκπαιδευτικήν περιόδον. Και τότε ή κρίσις σας θα είνε δικαία και μετά λόγου, και τότε δύνασθε να έχετς άξιώσεις. Άλλ' όταν άφήντε μίαν μηχανήν εν άρχοστήρια να σκωριάξη ολόκληρον τον χρόνον και εις τό τέλος αυτού θέλετε να την θέσατε εις την κίνησιν ήν' αναπτύξη μάλιστα ταχύτητα 120 χιλιομ. την ώραν βεβαίως δεν ζητείτε ούτε δοσάρα ούτε λογικά πράγματα. Άκριδός τό ίδιον και κάτι περισσώτερον συμβαίνει μέ την μηχανήν του στρατεύματος.

Άλλά μόνον εάν είδαγάγητε την βραχείαν θητειαν (των έξ ήμνών) είνε δυνατόν ή Έλλάς—όχι μόνον 20 ήμέρας τον χρόνον—να είνε διαρκής και μόνιμον στρατόπεδον, τότε και μόνον θα έχετε χιλιάδας στρατού διαρκώς ύπό τά όπλα και τότε οι άξιωματικοί σας θα έχουν πάντα εργασίαν και θα δύνανται ν' άσκηθούν και να εκπαιδευθούν άλλως όλα αυτά που γίνονται σήμερα είνε ματαιοπονία και πέταγμα χρημάτων. Είνε κάτι χειρότερον άκόμη. Είνε ή παράτασις της στρατιωτικής κομωρίας της Έλλάδος, Είνε ή καταστροφή της μόνης δοσάρας στρατιωτικής όργανώσεως του Έθνους.

ΕΓΚΑΡΔΙΟΝ εύγε εις τους Λαμείς διά την ίδρυσιν εν τη ώραία πόλει των σκοπευτηρίου. Σιγά—σιγά ή σκοποβολή άρχίζει να κατακτη ή έδαφος εξαπλωμένη εις όλας τας επαρχίας. Άλλά τό μέγα έργον της Πανελληνίου Σκοπευτικής Έταιρίας και του Υπουργείου της Παιδείας δεν είνε άκόμη καλά—καλά ούτε εις την άρχην του. Μόνον όταν ή σκοπευτική Στατιστική μήδε βεβαίωσθ ότι εις την Έλλάδα λειτουργούν 200 τουλάχιστον σκοπευτήρια θα δύνασθε να είπωμεν ότι άρχισαμεν δοσάρος σκεπτόμενοι και δρώντες διά την στρατιωτικήν όργάνωσιν και εκπαιδυσιν του Έθνους.

Κυβερνήσεις, Άξιωματικοί, Σύλλογοι, Έταιρείαι, οι πολίται πρέπει να κατανοήσουν ότι πρέπει όλοι οι δυνάμενοι φέρειν όπλα να καταρτισθούν τέλειοι σκοπευταί! Τότε και μόνον θα δύνασθε να έχωμεν στρατόν, όταν οι άνδρες του—οι πολίται Έλληνες—θα είνε σκοπευταί!

Σκοποβολή! Σκοποβολή! Σκοποβολή! ύπερ πάσαν δικοβολίαν, και λιθοβολίαν και ύπερ πάντα τά άλλα απλά ή τριπλά!

ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ήμεις φανατικοί όπαδοί της εκλαϊκεύσεως της σκοποβολής, ως της βάσεως της στρατ. όργανώσεως του Κράτους θα έπροτιμώμεν άντι των άκόρων και άνωφελών, και επιζημιών μετακινήσεων και καταπονήσεων των εφέδρων επί 10 ήμέρας όλον τον χρόνον της ύπό τά όπλα παραμονής των δηλ. κατά τας 28 ήμέρας να διήρχοντο εις την σκοποβολήν. Βεβαίωμεν τους Έλληνας στρατηγούς ότι ή ώφέλεια θα ήτο πολύ μεγαλειότερα από τας ψευτεπιδείξεις του Μενιδίου και της Κηφισίδος!

ΚΑΙ ΤΑ χάδια της Έπιμελητείας κατεφάνισαν πάλιν μεγαλοσρεπή εις τό πρόθυρα των Άθηνών. Οι άνδρες—χωρίς ξερό ψαμί επί 36 ώρας!

Νεώτερα πληροφορία βεβαιούν ότι ή εύθύνη πίπτει επί την Γεν. Διοίκισιν, ή όποια τά εθαλάσσωσε μέ τας αντιφατικές διαταγας! Παράσιμα λοιπόν και γαλόνια εις τους θαλασσοπούς!

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ μας άνδειχθήσαν άληθινοί ήρωες κατά τας ήμέρας ταύταν όχι πλέον των μεγάλων άσκήσεων, αλλά των μεγάλων μαρτυρίων! Πορείαι ύπό βροχών, άύπνια ύπό βροχών, διάδροκοι μέχρι μυελού και νύστεις! Και βοιθοῦντες τά πυροδόλα να ξεκολλήσουν από τον βύθρον. Και έμπρός διατασόμενοι να πορευθούν και όπίσω και να σταθούν ύπό βροχών και ύπό τό σκότους και έρωτώμενοι άν έφαγον και άπαντώντες ότι δεν πεινούσιν.

Αυτό είνε τό έξοχόν τό θαυμασίον ύλικόν τό όποιον παρέχει ή άστειρευτος πηγή της Έλληνικής ζωής ίνα καταρτισθ και γιγαντωθή στρατός άντάξιος των έθνικών έλπίδων, της προγονικής μας δόξης! Άλλ' αυτό τό ύλικόν φωδώνται άπελπιστικώς και έγκληματικώς άνίκανοι να τό χρησιμοποήσουν οι ποικιλώνημοι και φουσκαμένοι όργανωταί διήθεν του Έλληνικού στρατού!

ΠΟΙ ΒΥΣΩ και ποι μη βύσω! Καταροήσεις έδω, κλεψιαίς εκεί, αυθαρεσίαι και όλων των τόνων παραδίσεις και στραγγαλισμοί των νόμων από επάνω έως κάτω! Διά τον γαστέρα της Συναλλαγής, διά την Λερναίαν ύδραν του Κόμματος! Διά τά καπρίτσια της Αύλης! Από όλα τά μέρη μπαίνουν νερά, κόσκινο σαράβαλο! Που να πρωτοβουλώσθ; Που να πρωτομπαλώσθ; Αυτό τό τελώνιον Πειραιώς άποκαλύπτει συστηματικόν λίσταρχεϊον ύπό την επίσημον αιγίδα του Κράτους. Η βασιλεία του άρπαζε να φής και κλέψε νάχη. Ίδού τό Κράτος ως τό κατεκοήμινεν ή άτιμία της Συναλλαγής! Χαίρετε έλευθεροι ραγιάδες και σεϊς Έλληνες άγάδες χορεύετε επί των πτωμάτων των.

ΕΥΤΥΧΩΣ άί δικαστικάί άρχαι Μεσολογίου άπέδωκαν έγκαιρως την προσωπικήν έλευθερίαν εις τους άνει ούδενος λόγου και άνευ ήτιολογημένου δικαστικού έντάλματος συλληφθέντας δύο υπαλλήλους της Έταιρίας των Βορειοδυτικών Σιδηροδρόμων. Τί άκριδός συνέδη και πως έξετυλίχθησαν τά πρωτοφανή εκείνα γεγονότα άκόμη δεν είνε μεθα εις θέσιν να γνωρίζωμεν. Τά πράγματα παρίσταται άκόμη συγκεχυμένα εις τον τύπον. Ό,τι ήτο γεγονός ήτο ή αυθαίρετος και άντιδυναμιατική σύλληψις και προφυλάκισις. Και τό άλλο τό γεγονός ότι οι φυλακισθέντες άπελύθησαν. Βεβαίως όμως τά γεγονόματα δεν θα μέινουν άνευ συνέπειών.

ΤΟ ΟΤΙ ό διάδοχος μετά του βασιλόπαυδος Νικολάου έφιλοξενήθησαν κατά την εν Τρικάλους τελευταίαν παραμονήν των εις τό μέγαρον του αύτόθι πλουσίου τραπεζίτου και έπιφανή κατέχοντος θέσιν Ισραηλίτου κυρίου Κοέν άποδεικνύει και εις τους τυφλούς ποίαν θέσιν κατέχουν οι εν Έλλάδι βιούντες Ισραηλίται εις την Έλληνικήν κοινωνίαν και την συνειδήσιν αυτών, άπολαμβάνοντες πάσης τιμής και ύπολήψεως. Αύτά διά τους θερμοκεφάλους, έλαχίστους εύτυχώς, Έθραϊούς της Θεσσαλονίκης και τό γαλλόφωνον Έθραϊκόν όργανον Journal de Salonique, τό όποιον συμβουλεύει συμμαχίας της Τουρκίας μετά της Βουλγαρίας!

ΤΙ ΦΑΙΔΡΟΤΑΤΑ αύτά τά κοιμητικά παρασκηνία του ύπουργείου της Δικαιοσύνης! Θά μειρη ό κ. Στεφάνου ύπουργός; Θά τον διαδεχθ ή ό κ. Λομβάρδος; Είνε ό τελευταίος δυσπρεστημένος μέ την Κυβέρνησιν; Ίδού τί μεγάλα ζητήματα άπασχολούν τας φλυαρίας των ύπουργικών παρασκηνίων κατά τας τελευταίας ώρας των έφημερίδων των όποιων εφέδροι ή νεοδύλλεκτοι έπόρτερον μέ τας εύκόλους συνεντεύξεις των άναγκάζουν εύκοτε τον νυν ύπουργόν, ποτε τον φερόμενον ως διάδοχόν του να προαβίουν εις διαξείσεις και να κρατούν εν συγχίνεσιν την ώραϊαν Ζάκυνθον. Εις ποιον λοιπόν ό της δικαιοσύνης στέφανος άλθως;

Η «Αλήθεια» εις τό Μεσολόγγι ως και ή «Ακρόπολις» ή Ζων:α-νή ιστορία όλων του Κόσμου και τό Α.Ο.Α.Ο.πλην των διανομών, πωλούνται και εις τό εν τη κεντρικώτερα θέσει έμποροκουρείον του φιλοπροόδου κ. Κων. Δ. Μαζακάσα. Εις δε τό Αιτωλικόν εις τό βιβλιοπωλείον του Γεωργίου Ράλλου.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΑΣ

Τὸν τίτλον τοῦ αἰσθηματίου τὸν ἔδωσαν πρὸ ἡμῶν εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν τῶν Ἐσωτερικῶν ξένοι συναδέλφοι. Καὶ δικαίως διότι ὁ κ. Λεβιδῆς καθὼς εἰς τὴν πολιτικὴν γνωρίζει νὰ συνδυάζῃ τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τὸ ὑποῖον ἐπιβάλλουν αἱ ἐθνικαὶ ἢ κομμικαὶ ἀνάγκαι τῆς στιγμῆς μετὰ τοῦ ὑφιλοτέρου πατριωτικοῦ ἰδανισμοῦ, οὕτω καὶ ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γνωρίζει νὰ μετριάσῃ τὴν πεζότητά τῶν καθηκόντων του μετὰ τινος δόσεως ποιήσεως ἥτις ἐκδηλοῦται διὰ μέτρων σχετιζομένων μὲ τὰ λεπτότερα ἀνθρώπινα αἰσθηματικά ἐκεῖνο ἐπὶ παραδείγματι τῆς ζωοφιλίας.

Διότι ὁ κ. Λεβιδῆς εἶνε εἰς ἄκρον ζωοφιλος· τὸ δὲ εὐγενικὸν τοῦτο αἰσθηματικὸν ἐξωτερικεῖ δι' αὐστηρῶν διατάξεων πρὸς προστασίαν τῶν φορητῶν ζώων, τῶν δυστυχῶν τούτων θυμάτων τῆς ἀνθρωπίνης θηριωδίας.

Καὶ μὲ ποῖον πειστικὸν τρόπον καὶ πόσῃ γοητείᾳ ἀφηγήσεως ἀντῶν ἐκ τῆς πατριῶν ἰστορίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων ὁ κ. Λεβιδῆς ζητεῖ νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τοὺς πλησιάζοντάς αὐτὸν τὸ ζωοφιλον αἰσθηματικόν, θέλουσιν ἴδῃ οἱ ἀναγνώσται μὴ ἐκ τῆς ἐπομένῃς συνομιλίας ὑπερπαραλαμβάνομεν ἐκ τῆς «Ἐστίας» ὅπως ἐξαιρετικῶς μεταξὺ τῆς πάντοτε πρωτοτύπου ὕλης μας.

«Εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον — τὸ ἀνώτατον Ἀθηναϊκὸν δικαστήριον, ὅχι βέβαια τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὅπου ἐδίκαζον ἐπὶ φονικοῦ καὶ ἄλλοις βαρυστάτοις ἐγκλήμασι πάντοτε εἰς τὸ σκοτὸς, ἵνα μὴ ἐπιφραζῶνται οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποντες τὰ πρόσωπα τῶν κατηγορουμένων—μετείχε ποτὲ ὡς Ἀρεοπαγίτης καὶ τις ὑπερφύλαγγος Ἀθηναῖος, ὅστις οὐδὲν ἢ ἐλάχιστον ἐδαπάνη διὰ τὴν συντήρησίν του. Ἀλλοτε ἐπιτυχῶν φιλοξενίαν τρίτων καὶ ἄλλοτε περιοχόμενος τὴν ἀγορὰν καὶ σιτιζόμενος ὑπὸ τύπῃν δοκιμῆς τῶν πρὸς πάλῃσιν ἐκτεθειμένων τροφῶν κατῳρόνησεν νὰ διέρχεται τὰς ἡμέρας του ὡς οἷόν τε ἀνεξοδωτόρον.

Ἡμέραν τινὰ δοξάσας ψυχῶς ἀτυχῆς σπουδῆς παγωμένους εἰσέδωκεν ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ὡς εἰς καταψύγιον θερμότερον, ἀλλ' ἐκεῖ ὁ θάνατος τὸν ἀνέμενε. Ὁ Ἀρεοπαγίτης τὸν συνέλαβε, τὸν ἐμάδησε καὶ θερμάειν αὐτὸν εἰς πυρᾶν, τὴν ὁποίαν διετήρει πρὸς ἰδίαν του θερμανσίν, τὸν κατέφαγε, καίρων διότι τοιοῦτοτρόπος ἀπλάσαστο τὸν φροντιστὴν τῆς τροφῆς, διὰ τὴν ἡμέραν τοῦλάχιστον ἐκεῖνον.

Τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ δικαστήριον, ἅμα τῆ προελείσει του, οἱ συναδέλφοι, γνωρίζοντες τὰ κατ' αὐτὸν καὶ τὸν βίον του, τὸν ἠρώτησαν: — Καὶ πῶς διήλθες τὴν σήμερον, ὦ ἀγαθέ; Τί ἔφαγες;

Καίρων ὁ διαδόχτος φιλόργυρος ἀφηγήθη τὰ κατὰ τὸ ἐπισώδιον τοῦ σπουδῆται. Ἐν τῷ ἅμα οἱ Ἀρεοπαγῖται συνῆλθον καὶ ὁμοθυμῶν ἀποφάσει τὸν ἀπέπεμψαν τοῦ Σώματος, πεισθέντες, ὅτι ἀνθρώπος, ὅστις ἀτυχῶς καὶ ἀπροστατεύτου πτηνοῦ δὲν εἶχε φεισθῆ ἢ το ἀδύνατον νὰ δικάσῃ ἀνθρωπίνως.

—Παραδόξως, ἐξηκολοῦθη μετ' ὀλίγον ὁ κ. Ὑπουργὸς, ἀπέναντι τῆς ζωοφιλίας ταύτης τῶν προγόνων ἡμῶν οἱ ἀπόγονοι ἐπιδεικνύουσι πολλακίς ἄκρας ἀντίθετον πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητα. Μοὶ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ παρατηρήσω ἰδίως τὸ φαινόμενον αὐτὸ εἰς τοὺς ἀτυχεῖς ὄνους τοῦς εριφέροντας ἐπὶ τῆς μάχης ἀνά τὴν πόλιν τὰ ἐμπορεύματα τῶν πλανοδίων λαχανοπωλῶν, ὀπωροπωλῶν καὶ ἄλλων ἰδία χωρικῶν. Ἀπὸ συστήματος καὶ διὰ νὰ ἐπιδεικνύουν ῥωμάλεια καὶ τρόπον τινὰ ὑπερηφάνου τὰ ζῶα τῶν «στραβῶν» τοὺς τραχιλοῦς τῶν ὑπομονητικῶν τετραπόδων πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἑτέραν πλευρὰν, προσδένοντες τὰ σχοινία σφιγκτὰ εἰς τὰ χερσὶνα τοῦ σαμαριῶ.

Τοιοῦτοτρόπος τὸ ζῶον φαίνεται στραβόλαιμον, μαρτυρεῖ δὲ κυριολεκτικῶς. Πολλάκις τὰ σχοινία τοὺς ἀποκλείουν καὶ τὴν ὄραν καὶ ἐν τούτοις οἱ ἀγωγεῖς τῶν ἐπιμένων. Ἀποτέλεσμα τοῦ συστήματος αὐτοῦ εἶνε, ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ ὄνοι τῆς Ἀττικῆς ἔχουν ἐστραμμένον τὸν τράχηλον κατὰ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην πλευρὰν, στρεβλωμένον ἐντελῶς.

Τόσῃ ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμεν ἡ σκληρότης αὐτή, ὥστε διέταξα τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας νὰ καλέσῃ τοὺς ἰδιοκτίτας ὄλων αὐτῶν τῶν ζώων, νὰ τοὺς ἐμιλήσῃ καὶ νὰ τοὺς πείσῃ περὶ τῆς σκληρότητος, τὴν ὁποίαν μετέρωνται. Ἄν κατορθωθῇ νὰ ἐκλίπῃ αὐτὸ τὸ σύστημα, θὰ νομίσω, ὅτι ἐπετέλεσα ἐν τῶν καλλιτέρων μου ἔργων.

Ἡ «ΑΛΗΘΕΙΑ», πωλεῖται ἐν Κερκύρα εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Σ. Καραβάλου.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΚΡΟΙΣΩΝ

Τί στοιχίζει ἓνας γάμος ἐν Ἀγγλίᾳ τῆς καλῆς τάξεως.

Ὁ γάμος τῆς δεσποινίδος Βάνδερμπιλτ

Οἱ Ἀμερικανοὶ θέλουσι νὰ ἔχουν τὸν ρεκόρ εἰς ὅλα τὰ πράγματα καὶ εἰς τὰ ἀφορώντα τὸν γάμον.

Καὶ ἀναφέρουν μὲ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι τὰ ἐξοδα τῆς τελέσεως τῶν γάμων τῆς δεσποινίδος Βάνδερμπιλτ μετὰ τοῦ κόμητος Σκεζένη ἔφθασαν εἰς 250.000 δολάρια=1,250.000 καὶ ὅτι τὰ γαμήλια δῶρα ὑπελογίσθησαν 500,000 δολάρια!

Ἡ δεσποινὶς Μόργαν

Ἴδου τῶρα τί ἐστοίχισεν ὁ γάμος τῆς δεσποινίδος Μόργαν μὲ τὸν νέον δικηγόρον Σάπτερλην.

Ὁ κ. Μόργαν ἐπλήρωσε 10.000 δολάρια δι' ἑξῆς, 15000 διὰ τὴν διακόσμησιν τῆς ἐκκλησίας, καὶ 50,000 δολάρια διὰ τὰ φορέματα τῆς νύμφης. Οἱ τοῖχοι τῆς οἰκίας του ἐν Μάδισον Σκουέαρ δεικοσμήθησαν μὲ τοιχογραφίας ἀξίας 500000 δολαρίων ἐκτὸς ἐνὸς Μεγαροῦ καὶ ἀναριθμητῶν τιμηλῶν εἰδῶν!

Ὁ γάμος τοῦ Τσώρτσιλλ

Ἀφίοντες τὰ τῶν Ἀμερικανῶν Κροίσεων τὰ ἴποια ἔχουν τι τὸ φαντασμαγορικόν, ἐρχόμεθα εἰς τὸν ἕλλον κλάδον τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς φυλῆς εἰς τοὺς Ἀγγλους. Ἐκεῖ τὰ ποσὰ εἶνε μετριότερα ἀλλ' ὅπως δὴποτε σεβαστά.

Τοῦ Ὑπουργοῦ Τσώρτσιλλ ὁ προσφάτως τελεσθεὶς γάμος ἐστοίχισε κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν μιᾶς ἀγγλικῆς ἡμερίδος ἀπὸ 100 εἰς 125 χιλιάδας φράγκων.

Κάμποδα εἶδη τῶν προικίων

Τὸ ποσὸν τὸ ὑποῖον ἡ μνηστὴ τοῦ κ. Τσώρτσιλλ ἐπλήρωσε διὰ τὰ προικία τῆς δὲν εἶνε εἰσέτι γνωστόν. Εἶνε γνωστὸν μόνον ὅτι τὰ ὑποκείμενα ἀπὸ 2 εἰς 3 γυνεάς δηλαδὴ ἀπὸ πενηνταδύομιση εἰς 80 περίπου φράγκα καὶ ἐν τῷ ἐσώθρακα τῆς αὐτῆς τιμῆς, τὰ νυκτικὰ ὑποκείμενα ἑκατὸν πέντε φράγκων, κάλτσες εἰκοσι ἔξ φράγκων τὸ ζεύγος, ρομπες 260 ἢ 150 φράγκων, μανδήλια 50 φράγκων τὸ ἓν ἢ 105 τὴν δωδεκάδα τὰ κοινῆς χρήσεως, εἶνε ἐκεῖνα τὰ ἴποια συνήθως ἀγοράζει ἡ ταξίς εἰς τὴν ὁποίαν ἡ μελλόνυμφος ἀνήκει.

Τῶν ἐξόδων τούτων τὸ περισσότερο μέρος πηγαίνει διὰ τὴν λεπτήν ἐργασίαν. Μία ἐργάτρια αἰφνης πέρονει καὶ 5 λίρας διὰ τὴν κατασκευὴν τριῶν μόνον τεμαχίων.

Τὰ ἄνθη καὶ ὁ μπουφές

Ἐνας γάμος τῆς καλῆς κοινωνίας ἀποδίδει εἰς τοὺς ἀνθοπώλας ἀπὸ 5000 εἰς 7500 φράγκα. Ἐνθὲ ὁ κ. Ζαχαροπλάστης δύναται νὰ προμηθεύσῃ εἰς τοὺς προσκεκλημένους λόγῳ ποτῶν καὶ Ζαχαροτὰ 6 φράγκων μέχρι 12 ἀνὰ ἄτομον.

Καὶ οἱ παπάδες;

Δὲν θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ἀφίσωμεν ἀπ' ἐξῆς καὶ τοὺς παπάδες. Πολλάκις αὐτοὶ εἶνε συγγενεῖς ἢ στενοὶ φίλοι τῶν νεονύμφων καὶ τότε λαμβάνουν δῶρον τι κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦττον πολυτίμον ἀντὶ πληρωμῆς. Ἀλλως ἡ πληρωμὴ ποικίλλει ἀπὸ 3 γυνεάς (78 φράγκα) εἰς 20 καὶ 30 ἐκτὸς 4 ἢ 5 γυνεάς ποὺ λαμβάνει ὁ παίζων τὸ ὄργανον, 10 γυνεάς ὁ χορὸς καὶ 4 ἢ 5 εἰς φιλοδωρήματα.

Ποῖος ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἔχει ἰδέαν πῶσον ἀποδίδει εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν ἓνας γάμος τῆς παρ' ἡμῖν καλῆς τάξεως; Θέλομεν δημοσιεύσῃ εὐχαρίστως ὅτι σχετικὸν μὲ τοῦτο μᾶς σταλῇ.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Πώλωνδης Λαχειοφόρων Ὁμολογητῶν Ἐθνικῆς μετ' ἐπρακατοβολῆν Δραχ. 15. ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ ΥΠΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

Δὲν ἀνέγνωσα κανέν χρονογράφημα, ἐξ ὧσον τοῦλάχιστον μοῦ ἔτυχεν νὰ ἴδω, ἐπὲρ τῶν μετακομίσεων. Ἀπειναντίας, ὅλοι εὐρίσκουσι νὰ εἶναι κακόν, δεικνύον ἀσασίαν χαρακτήρος καὶ δὲν ἐνθυμούμαι τί ἄλλο χειρότερον δὲν εἶδον μολαταῦτα κοινὴν ἐπιχειρήματα πειστικὸν ἐναντίον τῆς μετοικήσεως. Φαντάζομαι δέ, ὅτι πολλοὶ οἱ ὀποιοὶ εἶχον ἴσως κατὰ νοῦν νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν κατοικίαν ἰων δι' ἄλλην καλλιτέραν δὲν τὸ ἔσμον, κατόπιν τῆς δημοσιογραφικῆς αὐτῆς ἀντιμετακομιστικῆς παραγάνδας.

Πρὸ τίνος, προκειμένου περὶ τῶν στεφάνων τῶν κηδεῶν, ἡ ἐνυμηγορία τοῦ τύπου δηρῶρεν ὅτι οἱ στέφανοι ἐξακολουθητέως ἀφοῦ ἐκ τῆς βιομηχανίας τῶν ἀνθῶν ζοῦν τόσαι οἰκογένειαι. Διατὶ λοιπὸν ἡ ἰδία ἀρχὴ νὰ μὴ ὑπερισχύσῃ καὶ προκειμένου περὶ τῶν μετοικήσεων; Κερδίζουν ἐξ αὐτῶν πρῶτον αἱ ἡμεμερίδες μὲ τὰς εἰδοποιήσεις, δεύτερον τὰ πρακτορεία καὶ οἱ σπιτομεστῆαι, οἱ καταγωγεῖς ἀπὸ τὰ μετακομιστικά, καὶ οἱ κτίσται, οἱ χρωματοπώλαι καὶ χρωματισταί! Ἡ ἐμπορικὴ αὐτὴ ἐποψὶς τῶν μετακομίσεων ἔπρεπε νὰ φωνῇ λογικῆ εἰς τοὺς συνηγορήσαντας ἐπὲρ τῶν στεφάνων ἐκ μόνης τῆς ἀπόψεως τῆς ἐμπορικῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἐμὲ θὰ ἔδιδον τὴν ψήφον μου κατὰ τῶν μετακομίσεων ἀνευ σοβαροῦ λόγου, διότι ἐπιφέρουν ἀπόλειαν χρόνου, ἀνασάτωσιν εἰς τὸν συνήθη βίον, περιτὰ ἐξοδα καὶ καταστροφὰς ἐπιπέλων, πράγματα σπουδαῖα σχετικῶς πρὸς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν.

Ἄλλ' ὀμολογῶ ὅτι αἱ μετακομίσεις ἔχουν ἔμμεσον ὠφέλειαν πολὺ σπουδαίαν πολὺ σπουδαίαν διότι ἀναφέρειται εἰς τὴν ὑγιεινὴν ἢ ὁποία εἶνε τὸ πρῶτον μέλημα μιᾶς πολιτισμένης μεγαλοπόλεως.

Αἱ μετακομίσεις γίνονται ἀφορμὴ νὰ καθαρῶνται ἄριστα ἐν οἴκημα, δωμάτιο, μαγειρεῖα, ἀλλὰ καὶ ἀποθῆκαι διαφόρων εἰδῶν ὑπὲρ καὶ ὑπὸ τὸ ἔδαφος τὸ ὑσπρισμα αὐτὸ δι' ἀσβέστου ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, τὸ ἐσοκόνισμα τῶν ἐπιπέλων τῶν ὑφισταμένων ἄλλως ἐπὶ ὄρας τὴν ἐπήρρειαν τοῦ ἀτμοσφαιρικῶ ἀέρος καὶ τοῦ Ἀττικῶ ἡλίου τοῦ Ἀθουόστου—δύο κατ' ἐξοχίαν ἀπολυμαντικῶν μέσων—δὲν εἶνε ἐκκατεφρόνητα ὄχι μὲν παράγοντα, ἰδίᾳ εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσιν ὅπου τὸ ὕδωρ δὲν εἶνε ἀκόμη ἄφθονον ὅπου ἡ καθαριότης τῶν δρόμων ἂν καὶ καθ' ἐκάστην βελτιουμένη ἔνα ἀκόμη πολὺ ἐλλειπτικῆς αἱ δὲ ὑπόνομοι εὐρίσκονται ὑπὸ μελέτην.

Βεβαίως ἡ καθάρισις ἐνὸς οἰκήματος πρέπει νὰ εἶνε ἀνεξάρτητος τῆς ἐπιχῆς ἢ τῆς αἰτίας τῶν μετακομίσεων. Ἄλλ' ἔδω τοιοῦτον ἐπεκράτησεν ἔθος. Ἐως οὔτου δὲ ἡ τῶν κυρίων ὑγιεινὴ λάβη τὸ στήριγμά της ἀλλοῦ, εἰς τὴν συνείδησιν πάντων ὡς στοιχεῖον ἀπαραίτητον ἀντιμολυντικὸν καὶ ἀντισηπτικόν, αἱ μετακομίσεις προσφέρουν ἀληθῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὰ ὑγειονομικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Ὅστε, ἄς μετοικήσωμεν δόσεις δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἐτησίας τοῦ οἴκου ἀπολυμάνσεως ἐκ μέρων τῶν ἰδιοκτητῶν.

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΣ ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

Τὰ ἀερόπλانا εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐπισκιάζοντα ἐπὶ στιγμὴν τοῦλάχιστον διὰ τὸ κοινὸν τὰ ἀερόστατα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ρεκόρ τῆς διαρκείας τῆς πτήσεως αἱ τῆς διανυθείσης ἀποστάσεως τὸ ἔχουν οἱ ἀμερικανοὶ Ραίτ.

Τώρα ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀεροδρομικοῦ Συλλόγου τῆς Νέας Ὑόρκης ὀνόματι Σρέδερ ἐφευρε ἀερόπλanon τὸ ὁποῖον διττοσχυρίζεται ὅτι εἶναι ἀνώτερον τοῦ τῶν Ραίτ. Διότι τὸ ἀερόπλanon αὐτὸ δύναται νὰ διασχίῃ τὸν ἀνεμὸν ἀρκεῖ νὰ μὴ εἶνε παρὰ

πολύ ἰσχυρὸς, ὑπερσῆποτε ὅσον σφοδρὸς καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀνεμὸς δύναται τὸ ἀερόπλanon νὰ προχωρῇ χωρὶς νὰ ἀνατραπῇ. Ἡ κινητήριος μηχανὴ λειτουργεῖ μὲ γάλα. Τὰ σχέδια τῆς μηχανῆς καὶ αἱ μέθοδοι φερίονται πραγματοποιήσιμοι. Περιμένονται τῶρα ἀποτελεσματικὰ πειράματα.

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

—Τὸ Διεθνὲς συνέδριον τοῦ Τύπου

Τὸ διεθνὲς Συνέδριον τοῦ Τύπου ἐν Βερολίνῳ εἶχε δι' ἡμᾶς φέτος μείζον ἐνδιαφέρον ἐνεκεν τῆς παραστάσεως Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων μετὰ τῶν ὁμοίων καὶ ὁ κ. Κακλαμάνος διευθυντῆς τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου. Πλείστα σπουδαῖα ἀνακοινώσεις ἐγένοντο ἐν αὐτῷ περὶ δημοσιογραφικῆς προνοίας καὶ συντάξεως. Παρεπέμφθη δὲ εἰς τὴν μελέτην τοῦ προσεχοῦς συνεδρίου τὸ ζήτημα τῆς ἐλαττώσεως τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν τελῶν τοῦ τύπου.

Περὶ τῆς ἔδρας τοῦ προσεχοῦς Συνεδρίου ἐπεφορτίσθη νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Προεδρεία καὶ ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἐκλεγῶν αἱ Ἀθηναὶ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Συνεδρίου ἀρχίζοντος δηλ. ἐνταῦθα καὶ τελειώνοντος ἐν Κων)πόλει, ἂν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι ἔχει δικαίωμα προτεραιότητος τὸ Λονδίνον, δεδομένου ὅτι οἱ ἄγγλοι ἀντιπροσώποι τὸ εἶχον προτείνει εἰς τὸ παρελθόν Συνέδριον ὅχι ἄλλως ἐγγράφως.

— Κοινωνικαὶ ἀποστάσεις

Πρὸ ἡμερῶν ἀπέβίωσεν ἓνας ἄγγλος ναύτης τοῦ ἐν Φαλήρῳ ὀρμυόντος ἀγγλικῶ στόλου. Τὸ ἐσπέρας δὲ, προκειμένου νὰ γίνῃ ἐορτὴ εἰς τὴν ναυαρχίδα εἰς τιμὴν μάλιστα τῶν Βασιλικῶν μας Πριγκίπων, ἀνεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ Πρίγκηπος ναυάρχου, λόγῳ πένθους. Εὐγε εἰς τὴν ἀγγλικὴν δημοκρατίαν! Ὅπου ὁ ταπεινὸς ναύτης θεωρεῖται καὶ αὐτὸς μέλος τῆς ναυτικῆς οἰκογενείας δι' ἃν πρέπει νὰ πενήθῃ αὐτὴ ὅσον καὶ δι' ἓνα ναύαρχον, ἀφοῦ πάντες συντελοῦν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς πατριδος των. Ἐπειτα ὁ ἀνθρώπινος πόνος δὲν εἶνε παντοῦ ὁ αὐτὸς καὶ ὁμοίως ἱερός, καὶ δὲν λέγει ἡ θρησκεία ὅτι ὁ ἀνθρώπος, πᾶς ἄνθρωπος δηλαδὴ ἐπιλάσθη κατ' εἰκόνα Θεοῦ;

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΔΥΣΕΙΔΑΙΜΟΝΙΑΙ

Δὲν εἶναι μόνον οἱ ἀγράμματοι ποὺ ἔχουν προλήψεις ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὁ τὸσον νοήμων καὶ πρακτικὸς Κάτζερ Γουλιέλμος. Οὗτος προσέχει πάντοτε ὅλα τὰ παιδιὰ του νὰ μεταχειρίζονται τὴν ἱστορικὴν κούνια τῶν Χογεντσόλλερν ἢ ὁποία εἶναι παλαιὰ δύο αἰώνων. Πιστεύουν ὅτι ἡ κούνια αὐτὴ προστατεύει τὰ παιδιὰ ποὺ κοιμῶνται εἰς αὐτὴν ἀπὸ σπασμοῦ καὶ ἄλλας ἀσθενείας τῶν παιδίων!

Εἰς τὴν Ἰταλικὴν Αὐλὴν ὑπάρχει ἄλλη πρόληψις.

Τὸ δωμάτιον τοῦ ἀποθανόντος Βασιλέως κλείεται ἐρημητικῶς καὶ δὲν εἰσέρχεται μέσσω κανὲν μέλος τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον γενεάς, καὶ τοῦτο ἵνα ὁ ζῶν βασιλεὺς προφυλαχθῇ ἀπὸ ἐπιχειμένον ἄλλως δυστύχημα!!! Τοιοῦτοτρόπως μένει κλειστὸν ἀκόμη τὸ δωμάτιον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Β' παπποῦ τοῦ νῦν καὶ ἐκεῖνο τοῦ Οὐμβέρτου.

Ἐχουν πολλὴν δύναμιν αἱ δυσειδαιμονίαι!

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ὑδροληπταὶ οἱ καθυστεροῦντες τὸ ἀντίτιμον τοῦ ὕδατος τοῦ τε παρελθόντος ἔτους καὶ τοῦ τρέχοντος ὅπως προσέλθωσι καὶ καταβάλωσιν αὐτὸ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου ἵνα μὴ εὐρεθῇ ἡ ὑπηρεσία εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποκόψῃ τὴν διοχέτευσιν τοῦ ὕδατος.

Ἐν Ἀθήναις 5 Σεπτεμβρίου 1908 (Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ ὑδραυλικῶ Τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων)

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ" ΑΝΑ ΤΟΝ ΝΕΙΛΟΝ

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΚΑΙ ΟΔΙΓΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΣΑ ΔΙΑ ΤΟΝ

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

ΚΑΙ ΤΟΝ Σεπτέμβριος. — Πολύν θύρον προεκάλεσεν, ως ήτο επόμενον, ανταπόκρισις τις σταλείσα εξ 'Αλεξανδρείας και δημοσιευθείσα εις 'Αθηναϊκήν συναδέλφον περι τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Πανελληνίου Συνδέσμου. Καί ὁ ἐπιστεῖλας ταύτην ἀδείως καί ἀστόχως διεπραγματεύθη τὸ ζήτημα καί ἡ 'Αθηναϊκὴ συναδέλφος ἠδίκησεν ἑαυτὴν φιλοξενήσασα εἰς τὰς στήλας τῆς ἀβασκνίστως τὴν ἐξ 'Αλεξανδρείας ἀνταπόκρισιν. Ὁ Ἑλληνικὸς τύπος τῆς Αἰγύπτου σχεδὸν ἅπας ἐπέκρινε τὸ δημοσίευμα, προέβη μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ ἐλέγξῃ τὴν στάσιν ἐνίων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων αἱ ὁποῖαι — λέγει — τότε μόνον ἐνθυμῶνται τὸν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμὸν ὅταν πρόκειται νὰ ἱκανοποιήσῃ ἰδιωτικούς του σκοπούς.

Ἡμεῖς ἀποφεύγομεν νὰ ἐκφέρωμεν κρίσεις ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τούτων, οὐδαμῶς ὅμως εἰμεθα σύμφωνοι πρὸς τὴν διατυπωθεῖσαν ἐντεῦθεν παράλογον καὶ αὐθαίρετον ἀξίωσιν ὅπως ὁ 'Αθηναϊκὸς τύπος παύσῃ ν' ἀπασχολῆται μὲ τὰ Αἰγυπτιακά ζητήματα, τὰ συνδεόμενα μὲ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν τύχην τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Ἑλληνισμοῦ. Ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς τοιυτη τις ἰδέα ἦτο δυνατόν νὰ γεννηθῇ καὶ ν' ὑποστηριχθῇ μετὰ σοβαρότητος! Ὅχι μόνον δὲν πρέπει ν' ἀπέχῃ τῆς συζητήσεως τῶν ζητημάτων τούτων ὁ Ἄττικὸς τύπος ἀλλὰ καὶ ἔχει καθήκον νὰ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν καί ἐρευνῆς καὶ συχνότερα καὶ συστηματικώτερα ἀλλὰ καὶ μετὰ περισσοτέρως εὐθύνης καὶ ἐπιμελείας καὶ μετὰ περισσοτέρου φωτός, διότι τότε μόνον φρονοῦμεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θ' ἀποφασίσῃ σοβαρῶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ λύσῃ τ' ἀπασχολοῦντα τὸν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμὸν μεγάλα καὶ ζωτικὰ ζητήματα, πρὸς τὰ ὁποῖα δεικνύει νοχέλειαν, ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς τὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἐγκαταλείψιν, ὅταν θὰ διερεθίζεται καταλλήλως ὑπὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου.

Ὡς παράδειγμα φέρομεν τὸ τῶν ροζῶν ζήτημα ὅπερ εὐρέως συζητηθὲν παρὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικοῦ τύπου παρημέληθη καὶ διηωνίσθη ὡς μὴ ὄφειλε πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐμπορευομένων Ἑλλήνων. Ἐπίσης τὸ τῶν Δημοτικῶν παραμένει εἰσέτι εἰς τὸ αὐτὸ σημείον, προκαλοῦν ἡμέτεροι τὴν μείωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καλὸν δὲ περὶ τούτου μάθημα ἔδωκεν ὁ περιβόητος καταστάς μηχανικὸς Βλάμος ὅστις ἐνῶ κατ' ἀρχὰς ἰκέτευε τοὺς τοῦ Ἑλλ. Διπλ. πρακτορείου ὅπως ἐνεργήσασιν ἵνα ἀναγνωρισθῇ τὸ δημοτικὸν του παρὰ τῆς Αἰγ. Κυβερνήσεως, κατόπιν ὅμως κατηγορηθεὶς ἐπ' ἐγκλήματι καὶ φοβούμενος τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του, ἀνηνέχθη πρὸς αὐτὸ τὸ Αἰγυπτιακὸν ὑπουργεῖον ἵνα καταγγείλῃ τὸ Διπλωματικὸν Πρακτορεῖον τῆς Ἑλλάδος ὅτι προβαίνει εἰς αὐθαίρετους ἐναντίον του πράξεις προσπαθῶν νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν ἵνα τῇ ἀφαιρέσῃ ἕνα πιστὸν ὑπήκοον!

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου, ἃς ἐπιτρέψῃ ὁ ἔκτακτος ἀνταποκριτὴς τῆς Ἄττικῆς συναδέλφου εἰς τὸν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμὸν νὰ ἐξακολουθῇ παρέχων ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὴν Α. Ὑ. τὸν Διάδοχον παρὰ ὡς πάντα ἄλλον. . . Ἐὰν δὲ ἐπιθυμῇ νὰ ὠφελήσῃ τὸ Ἑλλ. κράτος καὶ τὸν ἐθνικὸν στρατὸν καὶ στόλον ἃς ἐπιστέλλῃ ἀνταποκρίσεις συνιστῶν περισσοτέραν ἐνεργειαν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου ἃς εἶνε δὲ βέβαιος περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν διαχειριστῶν οὓς ἐπιθυμῇ νὰ ἐξελέγξῃ ἄνευ ἰδιαίτερας περὶ τούτου ἀδείας ἐκ μέρους τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ.

Ο ΚΟΣ ΝΕΣΤΩΡ ΤΣΑΝΑΚΛΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ πρωτεύουσα φιλοξενεῖ ἀπὸ τινος ἕνα τῶν ἐπιφανεστέρων ἀντιπροσώπων τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ, τὸν σεβαστὸν πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Καίρου, κύριον ΝΕΣΤΩΡΑ ΤΣΑΝΑΚΛΗΝ. Φιλοπατρία διαλάμπουσα εἰς ἔργα ἐξόχως ἐθνικὰ καὶ κοινωφελῆ, ψυχὴ φωτιζομένη ἀπὸ τὰ ἀκοίμητα ἰδανικὰ τοῦ ἔθνους, πνεῦμα ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν ἀληθῶς ὁσιμόνιον ἐδημιούργησαν εἰς τὸν κύριον Τσανακλῆν διὰ μακρὰς ἐντίμου καὶ ρηξικελεύθου σταδιοδρομίας θέσιν ἐξέχουσιν καὶ διαπρεπεστάτην εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ πέραν

ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου εἰς τὴν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν ζωὴν ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Ἡ «Ἀλήθεια» οὐχὶ ἀπαξ μέχρι τοῦδε εἶχε τὴν εὐτυχίαν ἐκπληροῦσα ἐπιβεβλημένον καθήκον νὰ ἐξάρῃ τὴν ὄρασιν τῆς ἐπιβλητικῆς ὄψιν καὶ συμπαθεοῦς φυσιογνωμίας τοῦ κυρίου Τσανακλῆ, χαίρει δὲ καὶ αὐθις ὅτι παρέχεται εἰς αὐτὴν ἡ εὐκαιρία ἐπὶ τῇ εἰς Ἀθήνας παραμονῇ αὐτοῦ ν' ἀπευθύνῃ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα.

Γράφοντες τὰ ὀλίγα ταῦτα διερμηνεύομεν τὸν πόθον καὶ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ πολυπληθῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἀληθείας» καὶ ἰδιαίτερος κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν ἐνταῦθα ἐπιφανῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπίσης δὲν δισταζόμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ διεσπαρμένους Ἑλληνας ὅπως παντὶ σθένει προσπαθήσασιν ν' ἀποστείλωσιν πρὸς τὸν Πανελλήνιον Σύνδεσμον τὰς μηνιαίας συνδρομάς των, ἵνα παρὰ τῶν κορυφαίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενῶν καταστῇ δυνατόν, ἐν μεγαλειτέρῳ ἔμβασμα πρὸς τὴν Α. Ὑ. τὸν Διάδοχον.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἃς μᾶς ἐπιτρέψασιν καὶ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀρμόδιοι ὅπως παρατηρήσωμεν ὅτι αἱ ἐνεργεῖαι αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου ἐγαλαρώθησαν ἐπαισθητῶς, καλὸν δὲ θὰ ἦτο νὰ ἐγένετο μία εἰσέτι ὥθησις ἐκ μέρους των ἢς τὰ

ἀποτελέσματα εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ὑπερέβαινε καὶ τὰς μάλλον ἐυέλπιδας προσδοκίας.

ΒΑΣΙΛ. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

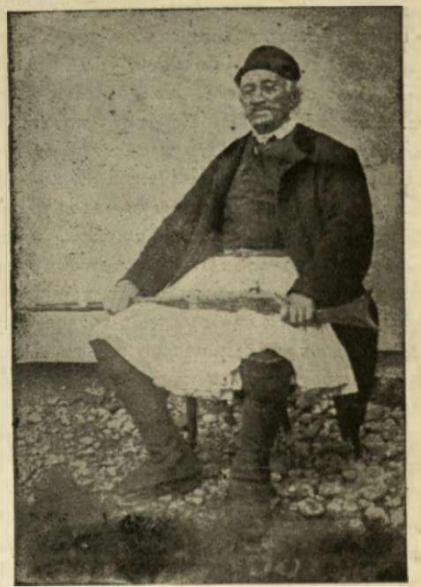
Η ΑΛΙΕΙΑ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΟΥ

Ρεκόρ μεγέθους καὶ ἄλλα.

Τὸ ρεκόρ τῆς ἀλιείας τοῦ σολομοῦ τὸ ἔχει ἡ γενομένη τῷ 1902, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐπιτάσθη ἕνας σολομὸς ζυγίζων 103 ἀγγλικὰς λίτρας, περίπου 37 ὀκάδας. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐγνώσθη τῶρα δι' ἐκθέσεως τῆς Ἐταιρείας διότι ἐκράτηθη μυστικὸν ἐπειδὴ ἡ ἀλιεῖα ἐκείνη εἶχε κατορθωθῆ μετὰ κίνδυνον τοῦ πληρώματος.

Τὸ σύστημα νὰ σημειῶνται τοὺς μικροὺς σολομοὺς ποὺ ρίχνουν πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀποδεικνύει ἀργότερα ὅταν τοὺς παίανουν πάλιν ὅτι δύναται νὰ μεταναστεύουν ἀπὸ ἕνα ποταμὸν εἰς ἄλλον. Τὸ

Ο ΕΛΛΗΝ ΜΑΘΟΥΣΑΛΑΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΟΥΡΟΣ

Ἡ καλὴ Ἀμκλιάς πρὸ τριῶν μόλις ἐβδομάδων ἐκήδευσεν μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἐν ἱερὸν λείψανον τοῦ Ἀγῶνος, τὸν τιμημένον γέροντα ἀγωνιστὴν Ἀθανάσιον Ντούρον ἀποθνήσκοντα ἐν ἡλικίᾳ 108 ἐτῶν, δώσαντα οὕτω σπάνιον παράδειγμα Ἑλληνικῆς μακροβιότητος. Ἡ δημοσιευομένη φωτογραφία τοῦ Ἑλλήνος Μαθουσαλά κρατοῦντος τὸ προσφιλὲς καρπούλλι του εἶχε ληφθῆ κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1903, ἀλλὰ μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ ὁ Ντούρος διετήρει πλήρεις τὰς σωματικὰς καὶ διανοητικὰς του δυνάμεις διηγούμενος ἐπιεισοδία τῶν μαχῶν τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς ἃς εἶχε λαβῆ μέρος.

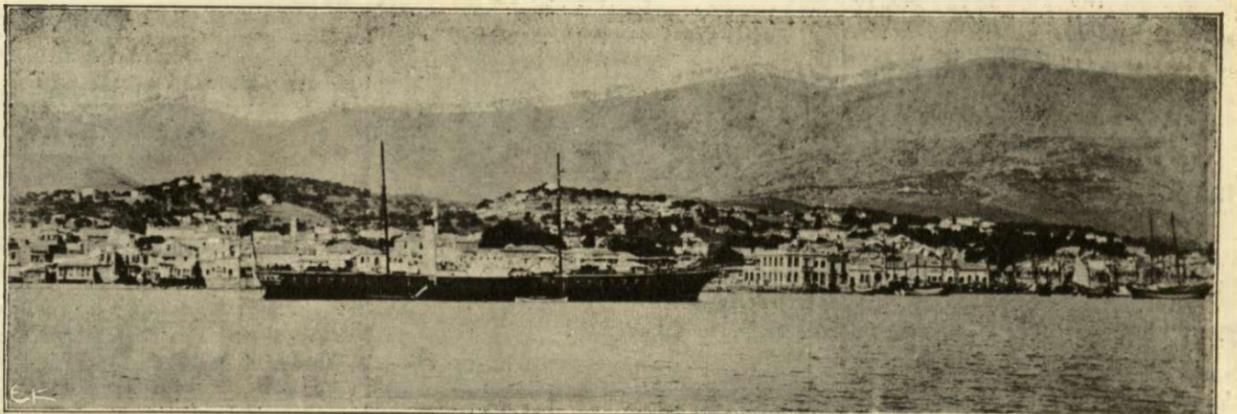
μεγαλειτέρου ταξιδ. σαλαμοῦ εἶναι τὸ ἀριθμοῦν 150 μίλια τὰ ὁποῖα διήνυσεν τὸ ψάρι εἰς τέσσαρας μῆνας.

Ἀνεκαλύφθη προσέτι ὅτι εἰς τὴν ἀλιεῖαν τῆς ἀνιξέως ἀναλογοῦν σχεδὸν τρεῖς θήλειες πρὸς ἕνα ἄρρενα, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἀλιείας τοῦ θέρους οἱ σημειωμένοι ἄρρενες εἶναι πολὺ πολυπληθέστεροι.

ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ἐξ ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαλληλικῶν κλάδων ὁ μόνος ὅστις ἔχει τὴν ὑψίστην ἀποστολήν, ἀλλὰ καὶ ὁ μόνος, ὅστις ἀπηνεῖς καὶ συστηματικὸς καὶ διαρκὴς καὶ ἀμειλίκτης ὑφίσταται διωγμοὺς καὶ ἐξοντώσεις παντοχόθεν καὶ ὁ ὁποῖος οὐδὲ μίαν βαθμίδα τῆς ὑπαλληλικῆς κλίμακος κατέχει, ἀλλὰ χρησιμεύει μόνον ὡς ὑποπόδιον τῶν ποδῶν πάντων τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀνερχομένων, εἶνε μόνος ὁ κλάδος τῶν δημοδιδασκάλων, ὅστις ἐν τούτοις ἐξηπλωμένος ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας μέχρι τῶν ἀπωτάτων χωρίων ἀγωνίζεται μετὰ ἥρωϊκῆς ἀντοθυσίας καὶ διδακτικωτάτης ἀταπαρνήσεως τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν ἀναπύξεως. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῶν διωγμῶν, οὓς ὑφίσταται ἀπὸ τῆς

ΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΤΗΣ ΧΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ

Εἶναι γνωστὰ αἱ ταραχώδεις, βαφείσαι ἐσχάτως καὶ μὲ αἷμα ἀνυχῶς, σκηναὶ τῆς Χίου, τῆς ὁποίας ὅλος σχεδὸν ὁ πληθυσμὸς ἐξηγέρθη κατὰ τοῦ Μητροπολίτου τῆς, τὸν ὁποῖον διὰ λαϊκῆς βοῆς καθήρεσεν. Ἀτυχῶς τὰ Πατριαρχεῖα κωφεύουν εἰς τὴν φωνὴν ταύτην τοῦ λαοῦ καὶ ὑπάρχει φόβος χειροτέρων σκηνῶν. (Φωτ. κ. Παύλου Ἡοῦτα).

υπογραφής του Βασιλέως μέχρι του δημο-
γραμμάτως ή δημ. εισπράκτορος του τε-
λευταίου δήμου και από του μεγαλύτερου
γαλαζοαιμάτου μέχρι του τελευταίου τσα-
ρουχιού ενθυμήθη ότι υπάρχει και φυ-
σικός τις νόμος, της αμύνης καλούμενος
του οποίου έδικαιούτο να κάμη χρήση. Και
άμ' έπος άμ' έργον. Συντάσσεται εν εις σώμα,
ανακηρύττει άριστον άρχηγόν, ύψώνει σθε-
ναρώς μεταρρυθμιστικήν σημαίαν και λαμ-
βάνων άνάστημα Γίγαντος κηρύσσεται εις
κατάστασιν άμύνης έτοιμος να μεταβάλλη
τήν άμυναν εις επίθεσιν ενθός ως πεισθή,
διε ό έχθρός ό ήνωμένος δεν τραπή σωφρό-
νως εις κανονικήν ύποχώρησιν.

Άλλ' ό άγών ούτος τών δημοδιδασκάλων
άποτελεί τήν εν μέρει πραγματοποιήσιν ενός
των ένθων όνειρών της «Αληθείας» ήτις
εν τιαύτη περιπτώσει δεν δύναται ν' άπόσχη
αυτού χωρίς να παραβή ίερόν αυτης καθή-
κον. Προς τούτο άνοίγει από του παρόντος
φύλλον ιδιαίτερον στήλην, ένα δι' αυτης οι ά-
πανταχού δημοδιδασκάλου εκθέτωσιν έν-
πογραφώς ή μη πάν παράπονον όπερ έχου-
ν κατά παντός άδικούτος αυτούς οί ούσδή-
ποτε και άν ειπε ούτος, όστις θα μαστιγούν-
ται δια της «Αληθείας» μέχρις έπανορθώ-
σεως του άδικήματος. Έμπρός λοιπόν οι
δημοδιδασκαλοι βγάλτε το άχτι σας
δια της «Αληθείας» μέχρις ου δια της
Ένώσεώς σας νικήσετε και καταλάβετε
τήν άρμόζουσαν εις όλους θέσιν. Αι στήλαι
της «Αληθείας» σās άναμένουσιν διάπλατοι.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ
ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ ΓΛΩΣΣΑ
ΤΟΥ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΥΠΟ
ΧΑΡΑΛ. ΚΥΡΙΑΚΑΤΟΥ
Δημοδιδασκάλου

Εις έπιστολήν μου, φιλοξενηθείσαν ευμε-
νώς εις τήν «Αληθείαν» ύπεσχέθη να δώ-
σω άναγκάως τινάς εξηγήσεις επί πραγμά-
των, τά όποια άφηκα άνευ εξηγήσεως εις
τό έν τή «Ακρόπολει» γλωσσικόν άρθρον
μου ως ευκόλως έννοούμενα.

Έβ' άδυνα έκ λόγων άνεξαρτήτων της θε-
λήσεώς μου, άλλα δεν έλησμήνησα να εκ-
πληρώσω τήν ύπόσχεσίν μου.

Άπαντώ κατά σειράν επί των άποριών
άξιότημου συντάκτου της «Αληθείας», ευ-
αρεστηθέντος να κάμη λόγον περι του άρ-
θρου μου εις τό φύλλον της 11ης Μαΐου έ.έ.
Χαίρω δε ύπερμέτρως, ότι δια των άποριών
και έρωτημάτων της «Αληθείας», τίθη-
ται τό ζήτημα εκεί όπου έπρεπε να τεθή.
Λυπηρόν είναι, ότι τά έρωτήματα έμειναν
άνευ άπαντήσεως. Άλλά τι να γείνη; Άς
έλπίσωμεν εις τό μέλλον.

Μοι προβάλλεται ή άπορία διατί ή κα-
θαρεύουσα πρέπει να είναι ή γλώσσα του δη-
μοτικού σχολείου. Θά ήδυναμην να άπαν-
τήσω: διότι άναγκωρίζεται ως ένθική γλώσ-
σα ύπ' αυτού του Έθνους και επιβάλλεται
ύπό της Πολιτείας. Άλλά βεβαίως δεν
πρόκειται περι τούτου, επί του οποίου άλλ-
ως δεν θα έχώρει συζήτησις δι' ένά δι-
δάσκαλον.

Πρόκειται να εξετασθή, άν ό,τι άναγνω-
ρίζει τό Έθνος ως όρθόν, είναι όντως όρθόν,
και άν ό,τι επιβάλλει ή Πολιτεία είναι κα-
ταρθωτόν.

Η γνώμη μου είναι, ότι και τό Έθνος
όρθώς φρονεί και ή Πολιτεία ουχι άκατόρ-
θωτα επιβάλλει.

Τήν γνώμην μου ταύτην, ήν δεν έδικαι-
ολόγησα εις τήν «Ακρόπολιν» νομίζων, ότι
δεν ύπάρχει αντίρρησις, έρχομαι να δικαι-
ολογήσω έν τή παρούση.

Άλλά τό πράγμα δεν είναι ευκόλον δι'
έμέ. Όταν εξετάζω τό ζήτημα από διδα-
κμικής άπόψεως, είμαι εις τό στοιχείον μου
λαμβάνων τήν ύπάρχουσαν γλώσσαν ως τι
δεδομένου του οποίου τήν εύθύνην δεν έχω,

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ
ΟΙ ΕΥΖΩΝΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ένώ τό εύζωνικόν προχωρεί άγγέλλεται αίφνης ή εμφάνισις ίππικου, τό όποιον οι εύζωνοι άποκρούουν δια
όχηματισμού κύκλου καθ' ίππικου (Φωτ. κ. Χ. Δημητρακοπούλου)

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Πεζοί έφεδροι του Μεσολογγίου γυμναζόμενοι εις τό έξωθεν
της πόλεως στρατόπεδον.

(Φωτ. Χρυσανθοπούλου και Ταξίαρχη).

και προς τοις άλλοις ούδεις δικαιούτσι να
μέ ψέξη επί άνκρομοδιότητι. Όταν όμως επι-
χειρώ να εξετάσω τό γλωσσικόν ζήτημα από
έπιστημονικής και λογοτεχνικής άπόψεως ά-
νάγκη να είμαι όλίγον γλωσσολόγος, όλίγον
λόγιος. Και επειδή δεν είμαι ούτε τό έν
ούτε τό άλλο, είμαι έκτεθειμένος εις πολ-
λούς κινδύνους.

Άλλά τί κινδύνους; Δεν βρύνεσθε! Εις
τόπον, όπου άναμιγνύονται πάντες εις πάν-
τα τά ζητήματα, όπου από πάσαν μεγα-
λοπρεπή εμφάνισιν εις τήν δημοσιότητα
βγαίνει και από ένα κολοκύθι, όπου τό θρά-
σος δημιουργεί τάς ισχυράς προσωπικότη-
τας και αι κοινοτοπίαί τούς σοφούς άνδρας
και αι ύβρεις και αι συκοφαντίαι τούς φλο-
γερούς πατριώτας! δεν είναι άναγκη πολ-
λών επιφυλάξεων. Ίδιαιτέρως δε προκειμέ-
νου περι του γλωσσικού ζητήματος ήκούσα-
μεν πρό τινος χρόνου ύπανομήκεις άνοησίας
ούδενός διαμαρτυρηθέντος. Με τήν έλπίδα
—δικτι όχι και μέ τό δικαίωμα;— ότι θα
τύχωσι της αυτης άσυλίας και αι ιδιαιτέ-
ροι μου τάς στέλλω εις τήν φιλότιμη «Αλή-
θειαν» Λυπο-μαι, ότι θα άπασχολήση τάς
πολυτίμους στήλας της, τάς όποίας κοσμεί
πάντοτε έκλεκτή και ήθοπλαστική δια τήν
κοινωνίαν μας ύλη. Άλλά δεν πταίω. Με
προεκάλεσε και μέ ήνάγκασε να δαπανήσω
κάμποσα ήμεροκάματα.

Άλλ' επί τό προκειμένον.

Λέγων καθαρεύουσαν έννοώ τήν μορφήν
έκεινήν της γλώσσης, ήτις απέχει τόσού-
τον από των μαλλιαρών όσον και από των
λογιωτάτων, τήν γλώσσαν ήν ήμόρφωσεν
αυτό τό Έθνος και τείνει να καθολικεύση,
τήν γλώσσαν ήτις όμιλείται ύπό των άνε-
πτυγμένων αλλά και δεν είναι άκατανόητος
εις τούς μέ ή ανεπτυγμένους. Της γλώσσης
αυτης τό χρυσόν μέτρον έδωκε πρό πολ-
λών έτών ό σοφός καθηγητής του Πανεπι-
στημίου κ. Γεωρ. Ν. Χατζιδάκις του οποί-
ου τό κύρος και ή φήμη δια τούς πρόσ τό
Έθνος και τήν έπιστήμην ύπηρεσίας του
έξήλθε πρό πολλού των έλληνικών όρίων.

Και δικαίως θα ήδυναμεθα να είπωμεν έν-
ταύθα περι του κ. Χατζιδάκι τό: αυτός έφα.
Άλλ' όχι. Καλύτερα να ζητώμεν τήν
όρθότητα πάσης γνώμης εις τά πράγματα.
Τήν όρθότητα της γνώμης του κ. Χατζι-
δάκι άποδεικνύει τό γεγονός ότι επεκρατή-
σεν, εις δε τήν γλώσσαν όρθή γνώμη είναι
μόνον ή επικρατούσα. Εις τήν γλώσσαν ό,τι
δεν επικρατεί σημαίνει ότι είναι άκατάλ-
ηλον, έσφαλμένον. Τό τεχνητόν, τό βεβια-
σμένον, τό μη πληρουν έκφραστικήν άνάγ-
κην δεν είναι βιώσιμον.

(Έπεται συνέχεια)

ΝΕΑ ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΤΟ Α. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ημέρα Πέμπτη. — Συνεδρία
31 Ιουλίου 1908.

(Δεπτομερής επίδημα πρακτικά)
(Συνέχεια έκ του προηγουμένου)

Ο κ. Μπακανής συνιστά να μορρωθή ύπό
της Κυβερνήσεως νέον σώμα δημοδιδασκάλων,
προς αντικατάστασιν του παρόντος, τό όποιον
δεν ανταποκρίνεται προς τό πνεύμα της εποχής
ένεκα της άτελοϋς αυτού μορφώσεως έν τοις δι-
δασκαλείοις. Προς δε, τό προσωπικόν του διδα-
σκαλείου ν' άπαρτισθή έν τω συνολώ ύπό παι-
δαγωγών και όχι ύπό καθηγητών της Μέσης, οι
τινες είναι ή αίτία, δι' ήν ύπό έποψιν φυσικών
μαθημάτων εξέρχόμεθα άστοιχειώτοι. Άλλά
και ή Μουσική, λέγει δι' ήν έποπε τό τετρά-
χορδον να είναι ύποχρεωτικόν, όπως διδάσκαται
είναι παρωδια μουσικής, καθώς και τά λοιπά
τεχνικά. (Σ. Α. Και ποιά μαθημα είτε εις τά
Διδασκαλεία είτε εις τά Έλληνικά και τά Γυ-
μνάσια διδάσκαται της προκοπής;). Τήν έν τω
Διδασκαλείω φοίτησιν θέλει εξαετη και τούς έν
αυτῷ κατατασσομένους άποφοίτους του σχολα-
ρείου.

Τήν εύθύνην της καταστάσεως του παρόντος
προσωπικού των δημοδιδασκάλων κατανέμει τό
μέν εις τήν Πολιτείαν μη άμείβουσαν τούς ίκα-

νού. Εξ αυτών, τό δε εις αυτούς τούς ίδίους δη-
μοδιδασκάλους, οίτινες άντι να εύρύωσιν τόν
κύκλον των γνώσεών των περιορίζουσιν αυτόν
μόνοι των.

Συμφωνεί μετά του κ. Βογιά ως προς τήν πε-
ριοδειάν άνα τάς επαρχίας διδασκάλων πρακτι-
κών μαθημάτων. Προτιμά τήν μεταφοράν των
Παιδαγωγικών ταμείων της Εύρώπης άνα τήν
άλλείαν ψυχίαν χρυτού έν τοις συγγράμμασι των
αρχαίων.

Περί δε της συντάξεως αναλυτικού προγράμ-
ματος προτείνει τήν συνεργασίαν του έκράτους άφ'
ένός, όπως τούτο θέση τόν σκοπόν της Δημο-
τικής του εκπαίδεϋσεως, και άφ' άλλέρου νομικού,
παιδαγωγού, ιατρού, αρχιτέκτονος κλπ. προς
καταρισμόν τελείου προγράμματος. Θά ήύχετο
τήν κατάργησιν των Έλληνικών μη δυναμένων
να συνυπάρξωσι μετά των έξατοξίων, άλλ' επί
του παρόντος τούτο θεωρεί άδύνατον. Θά έπρό-
τεινον όμως πεντατάξια δημοτικά και Έλληνικά.
Διότι ή συνύπαρξις έξατάξίων και Έλληνικών
θέτει εις άλληλοσύγκρουσιν και άλληλαίρετιν
τούς νόμους! Αρχαία Έλληνικά έν τή Έ' και
ΣΤ' τάξει ούτε τά έννοεί ούτε τά θέλει, διότι
οι μαθηταί αυτών πρέπει να μορφωθούν γενικώς
και να μάθουν τήν σημερινήν γλώσσαν, τήν κα-
θαρεύουσαν.

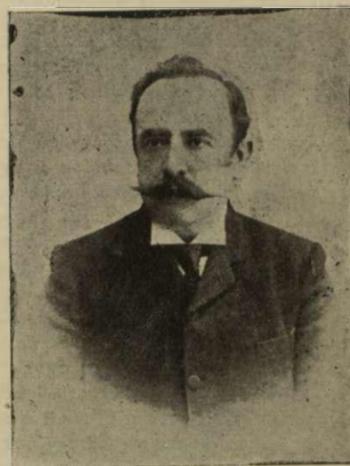
Τήν εύθύνην της έλλιπ. ύς φοιτήσεως έπιρρί-
πτει εις τούς δημοδιδασκάλους. Συνιστά τήν δη-
μιουργίαν σχολικών περιφερείων και κεντρικών
έν αυταις σχολείων. Ως πρό, δε τήν διαβάθμι-
σιν λέγει, ότι αυτη δύναται να γίνη κατά τά
άλλαχού ισχύοντα.

Και τέλος τονίζει, ότι διόν τό συνέδριον να
υποδείξη τά κατά του ΓΦΗ. νόμου και να εκ-
φράση εύχήν ύπερ της πραγματοποιήσεως των
ανωτέρω έκτεθέντων.

Ένταύθα και περι ώραν 11 π.μ. διακόπτεται
ή συνεδρίασις, όπως τό προεδρείον έπιτεκμήθη τόν
ύπουργόν της Παιδείας και Γενικόν Έπιθεωρη-
τήν και άναγγείλωσιν αυτοίς τά του συνεδρίου
και τόν παιδαγωγόν κ. Γ. Παπασωτηρίου προς
αναγγελίαν της έκλογής του ως προέδρου της
«Δημοδιδασκαλικής Ένώσεως».

Μετά μεσημβρίαν

Έπαναληφθείσας της συνεδρισεως τήν 4 μ.

ΔΗΜ. ΔΕΔΟΥΣΗΣ

Νομάρχης Τρικκάλων

Νομάρχης Τρικκάλων ό κ. Δημήτριος Δεδού-
σης. Μορφή άρρενωπώς συμπαθής. Πολλή μόρ-
φωσις και βαθεία συνείδησις των καθηκόντων
του. Χαρακτήρ κατ' έξοχήν άξιόπρεπής και
άγαστος έν τή ειλκρινεία του. Έξ έγκρίτου οι-
κογενείας της Φθιώτιδος καταγόμενος και έκ των
καλλιτέρων δικηγόρων έν Λαμία, έτιμήθη δια
της έμπιστοσύνης των συμπολιτών του άναδει-
ξάντων αυτόν Βουλευτήν. Άνθρωπος όχι του θο-
ρύβου ούτε των έπιδείξεων, άλλα της εργασίας
και της θετικότητος. Άναμφιβόλως ό κ. Δεδού-
σης ενε έκ των μάλλον ευσυνειδήτων και αξιο-
πρεπεστέρων άνωτέρων υπαλλήλων του Κράτους.

μ. ὡσαν ὁ πρόεδρος κ. Μπακόπουλος ἀναγγέλλει εἰς τὸ σῶμα, ὅτι τὴν πικρὰν τὸν προεδρεῖον ἐπεσκέφη ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τὸν κ. Γ. Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοτ. σχολείων, ὅστις ἐδέχθη μετὰ μεγάλης γαριᾶς αὐτὸ καὶ μετὰ μεγαλειότερας προσοχῆς ἤκουσε τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου καὶ τὰ κατ' αὐτὸ ὑποσχέθει, ὅτι, ἂν αἱ πολλαὶ τοῦ ἀσχολεῖται τῷ ἐπιθεωρητῇ, θὰ παραστῇ καὶ ὁ ἴδιος κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν. Ἐν τέλει δὲ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀναμένει τὰ πορίσματα τοῦ συνεδρίου. ἵνα ὑποβάλῃ ταῦτα εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅστις καὶ θὰ λάβῃ αὐτὰ ὑπ' ὄψιν.

Προκειμένου δὲ τὸ προεδρεῖον νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὁ κ. Δροσίνης παρετήρησεν, ὅτι τοῦτο εἶναι περιττόν, διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ λάβῃ γνώσιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ προεδρεῖου δι' αὐτοῦ, τούτου ἕνεκα τὸ προεδρεῖον ἐπεφυλάχθη νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ἀκολουθῶν ἀνεκινώθη ἡ ἐπίσκεψις τοῦ προεδρεῖου εἰς τὸν κ. Παπασωτηρίου, ὅστις λίαν συγκινημένος ἤκουσε τῆ ἔκλογὴν του ὡς προέδρου τῆς «Δημοδιδασκαλικῆς Ἐνώσεως» καὶ προθύμως ἀπεδέχθη ταύτην δηλώσας ὅτι ἡ τοιαύτη ἐργασία τῶν δημοδιδασκάλων θ' ἀποβῇ ἀνυπολόγιστος ὠφέλιμος εἰς τὸ ἔθνος. Ἐδήλωσε δὲ προσέτι, ὅτι θὰ ἐξαντλήσῃ πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις ὑπὲρ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς παρ' ἡμῖν δημό. Ἐκπαιδεύσεως συστήσας ἐν τέλει πρακτικὸτητα πνεύματος.

Ἐπειτα ἀναγινώσκειται συγχαρητήριος ἐπιστολὴ τῶν ἀδελφῶν Σ. καὶ Γ. Προφαντοπούλων πρὸς τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους ἐπὶ τῇ συμμετοχῇ αὐτῶν εἰς τὸ πέθος τῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς τῶν καὶ μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος κ. Μπακόπουλος παραχωρεῖ τὴν ἔδραν εἰς τὸν κ. Στροῦμπον ὅστις δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Μπακανάκη, ὁ ὁποῖος προτείνει νὰ ὑποδικαιεθῶν τὰ ζητήματα, ἵνα οὕτω καταλήξῃ τὸ σῶμα εἰς πρακτικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀποφανθῇ δι' ἀποκρυσταλλωμένων γνώμων.

Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Κερασόπουλος λαμβάνων τὸν λόγον προτείνει ἐν πρώτοις, ὅπως τὸ συνέδριον ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν τύπον τῆς πρωτεύουσας διὰ τὴν συνδρομήν, ἣν οὕτως παρέχει εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν δημοδιδασκάλων. Ἐπιλαμβάνόμενος δὲ ὁ κ. Κερασόπουλος τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος ἐκφράζει τὴν γνώμην, καὶ πρὸς τὴν φοιτήσιν τῶν ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολείοις μαθητῶν αὐτῆ δέον νὰ γίνῃ πενταετής διότι τόσῃn ἀπαιτοῦσιν αἱ σημερινὰ συνθήκαι πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων Κοινωνίας καὶ Πολιτείας. «Ὅσα δ' ἀφορᾷ τὸ πρόγραμμα συνιστᾷ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δευτέρου μέρους αὐτοῦ πλουτιζομένου διὰ περισσοτέρους ὕλης μαθημάτων πρακτικῶν ἀναλ. ὡν πρὸς τὴν πενταετη φοιτήσιν καὶ προσαρμῶν» λέγων εἰς τὰς ποικίλας κλιματικὰς καὶ κοινω. ἄς συνθήκας τῶν μερῶν ἐν οἷς τὰ σχολεῖα λειτουργοῦσιν. Καὶ τέλος ὡς βέβαιον τῆς διαβαθμ. εἰς θέλει τὴν τῶν φοιτητῶν τῶν.

(Ἐπεται τὸ τέλος τῆς συνεδρίασεως ταύτης).

ΤΟ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ, ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

— ΜΑΧΙΜΟΣ ΣΤΑΣΙΣ
— ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ἐπείγει ἡ αἴτησις τῶν μισθῶν

Ἐξακολουθοῦμεν δίδοντας περιληπτικῶς τινὰ τῶν διαμεριθεῖσθαι γνώμων εἰς τὸ ἐν Ἀρχαῖῳ Συνεδρίῳ τῶν Διδασκάλων τὰ ὅποια τόσον ἀπλήστως ἀνεγνώσθησαν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους πολυπληθεῖς ἀναγνώστας δημοδιδασκάλους ἰδίᾳ, καθὼς προκύπτει ἐξ ὧσαν εὐηρεστήθησαν νὰ μᾶς γράψωμεν.

Ἡ συζήτησις περὶ ἧς διελάβομεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐξακολουθεῖ νὰ διεξάγεται δηλ. περὶ τῆς διδασκαλίας κ. κ. κ. τῆς ἐννοήσεως τῆς ἀποφυγῆς τῆς νεολαίας εἰς τὸ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν δημοδιδασκαλικὸν ἐπάγγελμα λόγῳ τῆς πενιχρᾶς ἀμοιβῆς ἣν ἀπολαμβάνει ὁ κλάδος. Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ ζήτημα ἐνδιαφέρει τοὺς ἰταλοὺς διδασκάλους πρῶτον ὡς μέλη τοῦ ἔθνους, δεύτερον διότι ἐκ τῆς σπάνης τῶν διδασκάλων ἔχει πηγῆν καὶ ὁ μὴ ἐπαρκῆς ἀριθμὸς τῶν σχολείων καὶ ἡ πληθώρα μαθητῶν εἰς τὰς τάξεις καὶ ἡ προσχώρησις μὴ διπλωματούχων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, πάντα ταῦτα παρεμποδίζοντα τὴν προαγωγὴν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ ἰταλοὶ δημοδιδασκαλοὶ ἐπιλαμβάνομενοι τοῦ ζητήματος τῆς διδασκαλικῆς κρίσεως στρέφον αὐτὸ ἐμμέσως ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῶν, φρονούντων λογικῶς ὅτι ἡ κρίσις θέλει παύσῃ βελτιωμένης τῆς θύσεως τοῦ κλάδου. Ἦδη, διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς «Ἐθνικῆς Ἐνώσεως» τῶν ἰταλῶν διδασκάλων καὶ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, καὶ ἐξ ἰδίᾳς πρωτοβουλίας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἰταλίας, οἱ ὅποιοι εὐλικρινῶς ἀγαποῦν τὴν πατρίδα τῶν, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας πρωτοστατοῦντος, λαμβάνονται μέτρα σοβαρὰ, βελτιώνοντα ἐξαιρετικῶς τὴν θέσιν τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ Δημοδιδασκάλου, ἡ ὁποία ἰδίᾳ ἐπὶ τῷ ἔθνεϊ δὲν εἶναι μέχρι τοῦδε πολὺ ἀνθηρὰ. Τοῦ νέου Νόμου τοῦ

Ἐκπαιδευτικοῦ τῆς Ἰταλίας τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ ψηφισθῇ θέλομεν γράφει ἐκτενῶς ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Λέγομεν μόνον ἀπὸ τοῦδε ὅτι δὲν θὰ εἶνε ἔργον δημιουργηθῆν ὡς ἐν ὀνομαστικῇ ἀρίστῃ τῆς ἡμετέρας ἡ μάλλον παννυχίδος καθὼς γίνονται τὰ παρ' ἡμῖν νομοσχέδια, ἀλλ' ἔργον ἐσκεμμένον εἰς δ συνειργάσθησαν παρὰ τὰς ὁδοὺς διδασκαλίας. Ὑποῦρ-γοὶ Βοῦλσῆ ἐπὶ διδασκαλίας ὡς ἔλληνες Βουλευταὶ καὶ Ὑπουργοὶ!!! Καὶ μετὰ τὴν ἐκτενῆ αὐτὴν παρέθεσιν δίδομεν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς διδασκαλίας κ. κ. κ. κρίσεως εἰς τοὺς ἰταλοὺς συναδέλφους σας, φίλοι Ἕλληνας δημοδιδασκαλοὶ.

Ὁ ΒΙΒΑΛΔΗΣ προτείνει ὡς μέσον θεραπείας νὰ αὔξηθῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου οἱ ὑπότροφοι τῶν διδασκαλείων. Ὁδῶς ταῦτα θὰ ἔχουν περισσοτέρους μαθητὰς.

Ὁ ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ προτείνει αὔξησιν ὑποτροφῶν καὶ διδασκαλείων ἐνταυτῷ. Παρεπονεῖται δὲ ἐναντίον τῶν διδασκάλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς πολὺ ὀλίγον τὸ μᾶξιμον ὑποτάσσονται εὐκόλως εἰς τοὺς ἐντοπίους βουλευτὰς καὶ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἂν καὶ κληρικῶν.

(Σ. Ὁ κληρὸς ἐν Ἰταλίᾳ ἀνταγωνίζεται καὶ πολέμῳ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, διότι ὁ κληρικισμὸς ἀποτελεῖ πολιτικὸν κόμμα.)

Ὁ ΜΠΙΛΛΗΣ. Οἱ διδασκαλοὶ ἔχουν μεγαλειότερας ἀνάγκας τῶν διδασκαλιστῶν. Ὄστε δὲν θεωρεῖ δικαίαν τὴν ἰσότητά τῶν μισθῶν.

Ὁ ΝΤΙ ΔΟΝΑΤΟ διευθυντῆς ἐκ Ρώμης.

Εἶναι τῆς γνώμης αἱ διδασκαλίσαι νὰ ὑπερεπὶ εἰς τὰ σχολεῖα ἀρρένουν μέχρι τῆς δευτέρας τάξεως, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς διὰ τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν μεγαλειότερας πολυλάκις φυσικῆς κλίσεως τῆς γυναικὸς ὅσον δὲ διὰ τὸς μισθοὺς γενομένων τῶν βελτιώσεων θὰ εἶναι θέσις διὰ πάντα ὥστε νὰ μὴ ὑποστηρίζωνται διαφοραὶ μισθῶν.

Ὑπεθυμίζει, ὅτι ἐν Ρώμῃ ὅταν οἱ δημοδιδασκαλοὶ τῶν δύο φύλων ἠνώθησαν ἐπετεύχθησαν αἱ ζητηθεῖσαι βελτιώσεις εἰς ἐκείνον τὸν Δῆμον.

(Σ. Σ. Ὁφείλω νὰ προσθέτω ὅτι ἡ ἐκπαιδεύσις ἐν Ἰταλίᾳ μέχρι τοῦδε ὑπῆρξεν αὐτόχρονον δημοτικὴ—δηλαδὴ ἔργον τῶν Δήμων. Ὄστε ἕκαστος Δῆμος κανονίζει τοὺς μισθοὺς κατὰ τὸ δοκοῦν. Ὁ Νέος Νόμος θέλει δώσει εἰς τὴν Ἐκπαιδεύσιν ἐθνικὸν ὁμοίμορφον κανονισμόν.)

Ὁ διδασκαλὸς ΤΙΝΤΟΡΕΤΟΣ διευθυντῆς τοῦ Διδασκαλίου κ. κ. κ. Βήματος, δηλοῖ ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς τὸ λεγθῆν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες δὲν δίδουν θέσιν εἰς τὰ διδασκαλικά Συνέδρια. Ἀπεναντίας ὅλα τὰ φύλλα τῆς Ἰταλίας ἀφιέρωσαν ὁλοκλήρως τὴν ἐξέτασιν εἰς τὸν Συνεδρίον. Ὄστε εἶναι δίκαιον νὰ δοθῇ μομφὴ εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον. Ἀπεναντίας στέλλει εἰς τὸν τύπον εὐλικρινῆ εὐχαριστήριον.—(Ἐπευφημῖαι)

Διατείνεται ὅτι αἱ δημοδιδασκαλίσαι ἐργάζονται σθεναρῶς καὶ γονίμως (Σ. Σ. Ἡ τελευταῖα αὐτῆ λέξις ἂν ἐλέγγοτο εἰς Συνεδρίον Γάλλων διδασκάλων θὰ προῦκάλει ἀναντιρρήτως εὐθυμολογίας) εἰς τὰ ἰταλικά σχολεῖα, ὥστε εἶναι ὑπὲρ τῆς τῶν μισθῶν ἰσότητος.

Κηρύσσεται ἐναντίος ἐκείνων ποῦ ὑποστηρίζουν τὸν σχολικὸν γόρον (Σ. Σ. Διδασκτῆς)

Ὁ ΦΡΥΛΛΗΣ ὁ ὁποῖος εἶχε προηγουμένως εἶπει κατὰ τοῦ τυπου διὰ τῆς μὴ ὁμοιοτήτους τῶν πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου ἀναγνώριζε ὅτι ἡπατήθη.

Ὁ ΚΑΚΙΑΛΟΥΓΓΗ παρακαλεῖ τοὺς συναδέλφους τῆς Φλωρεντίας νὰ ἀπασύρουν τουλάχιστον διὰ τῶρα τὴν πρότασιν τῶν ἐναντίον τῶν δημοδιδασκαλιστῶν.

Ὁ ΔΟΜΟΝΚΕΛΛΗΣ, ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ Σχολικὸν ζήτημα εἶνε μὲν κοινωνικὸν ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὸν διὰ τοῦτο οἱ δημοδιδασκαλοὶ πρέπει νὰ ἀγωνίζωνται μέγιστος ἐσχάτων. Διὰ τῶρα ὅπως τὰ ἐσχάτα μέτρα πρέπει νὰ ἀποκλιεῖνται καὶ νὰ περιορισθῶν εἰς τὰ νόμιμα διὰ τῆς εἰσχωρήσεως εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐὰν δὲ οἱ διδασκαλοὶ θέλουν νὰ ἀποκτήσουν τῆς συμπαθείας τοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ συγχρωτίζωνται μετ' αὐτοῦ εἰσερχόμενοι εἰς τὰ ἐργατικά Ἐπιμελητήρια. Τὰ Ἐργατικά Ἐπιμελητήρια πρέπει νὰ γίνον διὰ τοὺς διδασκάλους τόσα κέντρα ἀκτινοβολήσεως δυνάμειος ἐρχομένης πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Ἐνώσεως.

Ὁ ΠΑΝΤΑΛΕΟ, λέγει ὅτι πολλοὶ διδασκαλοὶ ἐγκαταλείπουν τὸ ἐπάγγελμα ἵνα ἐπιδοθῶν εἰς ἄλλας ἐργασίας διότι ἡ ἐργασία τοῦ διδασκάλου ἐνέχει δυσχερείας καὶ κακῶς ἀνταμοιβέται. Προτείνει πρὸς ἐλάττωσιν τῶν δυσχερειῶν πολλὰ μέτρα, ἐν τῶν ὁποίων εἶνε ἡ σχολικὴ περιθαλψις.

Ὁ ΠΑΝΙΚΕΛΛΗΣ λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τῶν μισθῶν πρέπει νὰ λυθῇ ἀμέσως, ὥστε οἱ διδασκαλοὶ...πρέπει νὰ ἐνωθῶν δραστηρίως μετ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι γνωρίζουν νὰ ἀγωνίζωνται τοὺς ἀγῶνας τῆς οἰκονομικῆς ἀπολυτρώσεως.

Προτείνει νὰ ψηφίζονται αἱ διαφοραὶ προτάσεις δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἵνα ὅλα τὰ ἐπὶ τόπου σωματεῖα γνωρίσουν πῶς ἐψήφισαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν

Ὁ ἐπιθεωρητῆς ΝΤΕ ΡΟΜΠΙΟ ἐκφράζει μὲν τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ δημοδιδασκαλοὶ ἐξερχόμενοι ἐκ τοῦ Συνεδρίου θὰ σχηματίσουν τὴν ἐπιβαλλομένην ἐκείνην στρατιάν ἀγωνιστῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς τῶν κατὰστάσεως. Ἀλλὰ θὰ ἐπεθύμει νὰ διεσαρίξον ἀπὸ τοῦδε τὰ μέσα δι' ὧν ἡ βελτίωσις θέλει ἐπιτευχθῇ. Διὰ λογαριασμόν του προτείνει ἐν μέσον τὸ ἐξῆς :

Νὰ ἐπιφορτισθῇ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως νὰ παρουσιάσῃ μετὰ τὸ πέρας τοῦ Συνεδρίου τοὺς πόθους τῆς δημοδιδασκαλικῆς τάξεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ Σωματεῖα τῆς χώρας προσέτι ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐξηγήσῃ διὰ τοῦ ἡμερησίου πολιτικοῦ τύπου ὅλας τὰς εὐχὰς αἱ ὅποια ψηφίζονται εἰς τὸ Συνεδρίον. Οἱ δὲ δημοδιδασκαλοὶ ἰδίᾳ ὀφείλουν νὰ φέρουν εἰς γνώσιν τοῦ λαοῦ τοὺς πόθους τῆς τάξεώς τῶν ἵνα εὐρῶσι τὴν ἐπιδοκιμασίαν του.

Δηλοῖ δὲ ὅτι τὰ φιλελεύθερα κόμματα ἐλησμονήσαν ὀλίγον τι εἰς τὸ πρόγραμμά τῶν τὰς ἀνάγκας τοῦ σχολεῖου καὶ ἵνα μὴ συμβῇ πλέον τοῦτο, εἶνε ἀνάγκη νὰ διαδίδουν οἱ διδασκαλοὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ τὰς εὐχὰς τοῦ Συνεδρίου.

Καὶ ὑποβάλλει σχετικὸν ψήφισμα.

Ἡ Συνεδρίασις ἐξακολουθεῖ.

(Ἀπὸ τὴν Tribuna τῆς Ρώμης)
Σ. Σ.— Ἐκ τῶν σημερινῶν δημοσιευόμενα πρακτικά.

Αὐν) Φαίνεται ὅτι οἱ ἰταλοὶ δημοδιδασκαλοὶ δὲν φοβοῦνται τὴν πληθώρα τῶν διδασκαλιστῶν τοῦ ὅπερ ἔβρεπε νὰ συμβῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ἀφοῦ τοιοῦτοτρόπως θὰ ὑπῆρχεν ἐπιχειρήματα κατάργησιν τῶν ὑποδιδασκάλων, τῶν συναγωνιζομένων τοὺς διδασκάλους δι' ὀλιγωτέρου μισθοῦ. Σήμερον σὰς λέγουσιν οἱ δημοδιδασκαλοὶ δὲ νὰ ἀρκοῦν.

Βον) Ἡ Ἐνωσις Δημοδιδασκάλων καὶ Δημοδιδασκαλιστῶν αὐξάνει καταπληκτικῶς τὴν στρατιάν καὶ τὴν δύναμιν ἐπομένως, τῶν μαχομένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς βελτιώσεως.

Γον) Τονίζεται τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τοῦ Σχολεῖου καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς μαχίμου στάσεως ἣν πρέπει νὰ λάβουν οἱ δημοδιδασκαλοὶ ἐνοούμενοι μετὰ τὰ ἐργατικά Σωματεῖα (παρ' ἡμῖν τοῦτο ἤδυνον νὰ γίνῃ μετὰ ἐπαγγελματικὰ εἰδικὰ σωματεῖα).

Δον) Ἐκ τῆς προτάσεως δὲ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ρόμισι ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ἰταλὸς οὗτος συναδέλφους σας ἐννοεῖ τὴν δρᾶσιν διττὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ ἐκάστου διδασκάλου.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβῃ ὅτι οἱ ἰταλοὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν διδασκαλείων καὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἰδίαν διδασκαλικὴν οἰκογένειαν ἔχουν τὰ αὐτὰ μετὰ τοὺς διδασκάλους συμφέροντα, ἐνῶ παρ' ἡμῖν ὁ ἐπιθεωρητῆς ἐθεσπίσθη ὡς ἀστυνόμος (μυστικῆς ἀστυνομίας πολλῆς) τοῦ δημοδιδασκάλου, καὶ ὡσεὶ ἐντροπέμενος μὴ θεωρηθῇ καὶ αὐτὸς Θεὸς φυλάξῃ, ὁ δὲ κ. κ. κ. ἐπιτηδεύεται ὅτι ἐχει ἄλλα συμφέροντα ἐκείνων τῶν συνεργατῶν του, οὗς θεωρεῖ μόνον ὑφισταμένους, δίχην ἐργοστασάρχου πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐργάτας ;

M. K.

Ἡ ΦΟΒΕΡΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗΝ ΤΩΝ ΑΙΣΜΑΛΩΤΩΝ

ΤΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΠΟΔΥΚΡΟΤΟΥ ΔΙΚΗΣ

Ἐνῶ, μεταφρεθίντων τῶν συλληφθέντων ληστῶν, διενεργοῦντο μετὰ πάσης ταχύτητος καὶ ἐπιμελείας αἱ ἀνακρίσεις καὶ ἐπισπεύδοντο τὰ πράγματα ὅπως ὡς ταχιστα εἰσχωθῶν εἰς δίκην, ἐξεροῦρα αἰφνης σφοδρότατον ἐπεισόδιον μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως τὸ ὁποῖον ἐξῆψε εἰς τὸ ἔπακρον τὰ ἀρετὰ ἄλλως τε ἐξημμένα ὡς ἐκ τῶν γεγονότων πνεύματα παρ' ὀλίγον δὲ νὰ προκαλέσῃ καὶ ἰσωτερικὰς ἀνομαλίας.

Αφορμὴ τοῦ ἐγεθέντος ἐπεισοδίου ὑπῆρξεν ἀτυχῆς τις ἐκφρασις περιεχομένη εἰς τινα διακοίνωσιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας Ἐρσκιν πρὸς τὸν ὑπουργόν τῶν ἐξωτερικῶν λόρδον Κλάρενδον, καθ' ἣν ὁ πρωθυπουργὸς Ζαΐμης παρεστάθη λέγων εἰς τὸν πρεσβευτὴν ὅτι οἱ λησταὶ εὐρίσκοντο εἰς συνεννοήσεως μὲν ἐπιφανῆ μέλη τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ ὅποια καὶ τοὺς ἐνεθάρρουν νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἀμνηστειάν.

Ἐννοεῖται ὅποιαν τρικυμίαν ἐγέννησαν εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως αἱ φράσεις αὐταὶ τοῦ διπλωματικοῦ ἐγγράφου ἀλλὰ καὶ ὅποιαν κατάπληξιν εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν.

Πρῶτος ὅμως ἐξ ὧν κατεπλάγη αὐτὸς ὁ πρωθυπουργὸς Ζαΐμης εἰς τὸ στόμα τοῦ ὁποῖου ἐτίθεντο τοιαῦτα φοβεραὶ κατηγορίαι κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Διὰ τοῦτο εὐθὺς ὡς ἦλθεν τὸ φύλλον τῆς Παρισίνης «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» ἐν ᾧ ἐδημοσιεύετο ἡ ἐν λόγῳ διακοίνωσις τοῦ Ἐρσκιν, ὁ Ζαΐμης ἐσπευσεν ν' ἀποστείλῃ πρὸς τὸν ἄγγλον πρεσβευτὴν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ἀπριλίου 1870
Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχ. τὸν ἔντιμον Κ. Ε. Μ.
Ἐρσκιν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας

Φίλιπτε Πρόεβου,
Ἐν τῇ ἀπὸ 4)16 Ἀπριλίου ὑμετέρᾳ διακοίνωσει πρὸς τὸν λόρδον Κλάρενδον τῆ ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ἄλληλογραφίας, ἣτις κατετίθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Α. Βρετ. Μεγαλειότητος καὶ

ἣτις ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐσχατὰ ἐν Ὠρωπῷ λαβόντα χώραν λυπηρὰ γεγονότα ἀναγινώσκει τὴν ἀκόλουθον φράσιν.

«Ὁ κύριος Ζαΐμης φρονεῖ ὅτι τὴν νύκτα ἀπεστάλησαν πρόσωπα ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τινων ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως by some of the leading members of the opposition ἵνα ἐνίσχυσωσι τοὺς ληστὰς νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἀμνηστειάν, ὅχι μόνον ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν φυλακῇ εὐρισκομένων συντρόφων τῶν».

«Ὅ,τι ἐνθυμούμαι εἶνε τὸ ἐξῆς. Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν ἀπεσταλμένων, οὗς ἡ Κυβέρνησις ἐστειλε πρὸς τοὺς ληστὰς ὀμιλῶν μετ' ὧμων περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀποστολῆς τῶν, σὰς εἶπον ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας αὐτῶν τῶν ἀπεσταλμένων, ἔτερος ἀπεσταλμένος ὑπὸ προσώπων τὰ ὅποια ὑπὸ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως ἤθελον νὰ δημιουργήσῃσι δυσκολίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν προσήλθεν παρὰ τοῖς λησταῖς ἵνα ἐνίσχυσωσιν αὐτοὺς νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ὀπαδῶν τῶν ἀμνηστειάν. Δὲν ὠνόμασα δὲ τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οὐδὲ ὑπαίνυμιόν τινα ἐξέφρασα κατ' οὐδενὸς ἐξ' αὐτῶν.

»Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ πλήρης εὐλικρινεία καὶ ἡ εὐθύτης ὧμων θέλουσι σὰς κάμει νὰ ἐπανορθώσῃτε τὴν παρενόησιν ταύτην.

Ὁ ὑμέτερος
Θ. Α. Ζαΐμης

Εἰς τὴν ἐπιστολήν ταύτην ἀπήντησεν ὁ κ. Ἐρσκιν διὰ τοῦ ἐπομένου γράμματος.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχ. τὸν κ. Ζαΐμην.
Ἐν Ἀθήναις 24 Ἀπριλίου 1870

Φίλιπτε κύριε Ζαΐμη.
»Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς τὴν ὀποῖαν ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης μοι ἀπήντησε χθὲς δὲν διστάζω νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι ἐν τῇ διακοίνωσει, ἐφ' ἣς ἐφειλίχσατε τὴν προσοχὴν μου δὲν ἠθέλησα νὰ κάμω ὑπαίνυμιόν κατὰ τῶν ἐνεστώτων ἀρχηγῶν τῆς

ἀντιπολιτεύσεως καὶ συμφωνῶν πληρίστως μετὰ τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, ὅτι τῶν ὄσων μοὶ διεκονώσατε ἡ ἔννοια δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε τοιαύτη.

»Οἱ γνωρίζοντες τὸ ἴδιωμα τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης δὲν δύνανται ν' ἀμφιβάλλωσιν ὅτι αἱ λέξεις by some of the leading member of the opposition οὐδὲν ἄλλως γαρχακτρίζουσι τοὺς κυρίους ἀρχηγούς. Ὁ ἀγγλος, ἐπιθυμῶν νὰ ὑποδείξῃ τὸν κύριον Διςρχέλην δὲν ἤθελεν εἶπει. «a leading membin of the opposition» ἀλλὰ the leader ἢ a leader of the opposition.

»Ἡ διάκρισις αὕτη ἄλλως τε εἶναι τόσον πρόδηλος ὥστε ὁ λόρδος Κλάρενδον ἐν ἐγγράφῳ ὅπερ ἐντολὴν ἔχω νὰ Σᾶς ἀνακοινώσω μεταχειρίζεται τὴν ἑκφραξιν certain leading politicians at Athens (τινὲς προὔχοντες πολ. τευόμενοι ἐν Ἀθήναις) ὅπερ τελείως ὑποστηρίζει τὴν ἔννοιαν (nuance) ἣν προσεπάθησα νὰ καταστήσω καταληπτήν.

Τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος προθυμότητος.

Ἐρσκιν

Ἡ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ἡ ἀντιπολιτεύσις, ἣν τότε ἀπετέλουν τὰ κόμματα τοῦ Κουμουνοῦρου, τοῦ Βούλγαρη καὶ τοῦ Δεληγεώργη, εὐλόγως, ὡς εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω συγκρινθεῖσα καὶ ἀνακτῆσασα κατὰ τῆς ἀποδιδόμενης αὐτῆς στυγεραῆς κατηγορίας, ἡ ὁποία δὲν ἦτο εὐτυχῶς ἢ καθ'ἑαυτὴν περὶ τῆς ἐξοχότητος, συνῆλθεν εἰς σύσκεψιν—πλὴν τοῦ κόμματος τοῦ Δεληγεώργη—ὅπως ἰδῆ κατὰ τινὰ τρόπον ἐπρεπε νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ζαΐμη τὴν προσήκουσαν ἰκανοποίησιν.

Ἀπεφασίσθη δὲ τότε ὅπως σταλῆ κοινὴ ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὑπογεγραμμένη ἐκ μέρους μὲν τοῦ κόμματος τοῦ Βούλγαρη παρὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ μὴ βουλευτῶν τότε—τοῦ Μ. Κανάρη καὶ Α. Μαυρομιχάλη ἐκ μέρους δὲ τοῦ κόμματος τοῦ Κουμουνοῦρου παρὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ βουλευτῶν Πετμεζᾶ καὶ Μίλησι.

Πράγματι δὲ ὑπὸ τῶν τεσσάρων τούτων ἐστάλη ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν Ζαΐμην.

Ἐπιστολὴ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν Ζαΐμην.

Κύριε πρωθυπουργέ,

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» ἐν τῷ ἀπὸ 18)30 Ἀπριλίου φύλλῳ αὐτῆς παρέχει τὰ ἐξῆς.

«Ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Ἀπριλίου καὶ πρὸ τῆς σφραγίσσεως τῶν αἰχμαλώτων γραφείσα ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ἐρσκιν εἶνε λίαν περιεργὸς καὶ φαίνεται μεταφέρουσα ἡμᾶς εἰς μυθιστορικὴν τινὰ χώραν. Ἐν αὐτῇ ἀναφέρεται ὅτι οἱ λησταὶ εἶχον σχέσεις μετὰ δικακερμίων προσώπων τῶν Ἀθηνῶν ἀτινα ἐδίδον αὐτοῖς συμβουλὰς καὶ πληροφορίας καὶ ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ζαΐμη ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἦσαν αὐτὰ ταῦτα τὰ μέλη τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἅτινα ἐνήργησαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ φέρωσι προσκόμματα εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ οἰώσῃ τὸ Ὑπουργεῖον».

Τῆ ἀληθείᾳ τοιαῦτα πράγματα θὰ ἐφαίνοντο ἀδύνατα παντοῦ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, ἐὰν δὲν ἀνεφέροντο ἐν ἐνὶ διπλωματικῷ ἐγγράφῳ, τοῦθ' ὅπερ οὐδὲν ἄλλως ἐπιτρέπει τὸν ἐλάχιστον περὶ τοῦ πράγματος διασταγμὸν.

Ἡ δημοσίευσίς αὕτη προσκάλει παρ' ὑμῶν ἐξηγήσεις, ἡ δὲ παρατεινομένη σιωπὴ σας καθίσταται ἀνεξήγητος.

Ἀμείσως ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐρχόμεθα κατ' ἐντολὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ Σᾶς ζητήσωμεν τὰς ἐξηγήσεις ταύτας καὶ ἰδίῳ κτύτῃ δικιῶματι καὶ ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, στενὰ συνδεομένων μετὰ τῆς ὑπολήψεως τῶν ἐν αὐτῇ πολιτευομένων.

Ἀπέναντι τοῦ ὑψηλοῦ τούτου πρὸς τὸ ἔθνος καθήκοντος ἐν τῇ κρίσιμῳ ταύτῃ ὥρᾳ, ἡ ἀντιπολιτεύσις διαμαρτύρεται δι' ἡμῶν ἐν ἀγκυκτῆσει κατὰ τῶν συκοφαντιῶν τούτων, αἵτινες ἐδηλητηρίασαν τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ τείνουσι νὰ καταστήσωσιν τὸ ἔθνος ὑπεύθυνον ἐν ἐγκλήμασιν στυγεροῖς τὰ ὁποῖα

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ „ΑΛΗΘΕΙΑΝ“

ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΑΙ ΡΘΕΑΙ—Ἡ ΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΑΔΕΙΑΙ

ΖΗΤΗΜΑ ΖΩΗΣ Ἡ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

ΤΗΣ „ΑΛΗΘΕΙΑΣ“

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΣ

ἀδικον καὶ ἀνόσιον εἶνε νὰ ἐπιβαρύνωσιν αὐτὸ, καὶ ἀπαιτοῦμεν παρ' ὑμῶν, ὅπως δημοσίᾳ δώσῃτε εἰς τὴν ἀντιπολιτεύσιν, εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν τὴν ὀφειλομένην ἰκανοποίησιν.

Ἀθήνησι τῇ 25 Ἀπριλίου 1870

Κατ' ἐντολὴν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως Α. Πετμεζᾶς, Α. Μαυρομιχάλης Μ. Κανάρης, Γ. Μίλησις

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ πρωθυπουργὸς Ζαΐμης ἐσπευσεν νὰ στείλῃ αὐθημερὸν εἰς ἀπάντησιν τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν.

Ἐν Ἀθήναις 25 Ἀπριλίου 1870

Κύριοι,

Ἐλαβον τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐπιστολὴν ὑμῶν, ζητούντων παρ' ἐμοῦ ἐξηγήσιν ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος περιεχομένου τῆς ἀπὸ 4)16 Ἀπριλίου διακοινώσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. προσβεβητοῦ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας πρὸς τὸν λόρδον Κλάρενδον καὶ ὅτι εὐρίσκετε παρατεινομένην καὶ ἀνεξήγητον τὴν ἐπὶ τούτου σιωπὴν μου.

Καὶ περὶ μὲν τῆς καθ' ὑμᾶς παρατάσεως τῆς σιωπῆς μου οὐδὲν ἔχω νὰ Σᾶς εἶπω, διότι Σᾶς ἀπαντᾷ ἡ ἀνάμνησις τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀφίκετο τὸ ἐκ Μασσαλίας ἀτμόπλοιον, τῆς χρονολογίας τῆς πρὸς τὸν κ. Ἐρσκιν ἐπιστολῆς μου καὶ τῆς χρονολογίας τῆς πρὸς ἐμὲ ἀπαντήσεως αὐτοῦ.

Περὶ δὲ τῆς ζητουμένης ἐξηγήσεως ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος περιεχομένου τῆς ἀπὸ 4)16 Ἀπριλίου διακοινώσεως τοῦ κ. Ἐρσκη Σᾶς κάνωμω γνωστόν ὅτι τὴν ἐξηγήσιν ταύτην θέλετε εὐρεῖ ἐν ταῖς ἀνταλλαγείσιν τοῦ κ. Ἐρσκιν καὶ ἐμοῦ ἐπιστολαῖς, ταῖς διὰ τῶν σήμερον δημοσιευμένων ἐφημερίδων μεταδιδόμεναις εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τούτων θέλετε πληροφορηθῆ ὡς δύναμαι νὰ τὸ βεβαιώσω κατ' ἐπαναλήψιν ὅτι δὲν εἶπον οὐδ' ὑπόνοιαν ἐξέφρασα, ὅτι ἡ ἀντιπολιτεύσις ἐνίσχυσε τοὺς ἐν Ὄρωπῳ κηκούργους.

Θ. Α. Ζαΐμης

Πρὸς τοὺς κ.κ. Α. Μαυρομιχάλην, Ν. Καναρην, Ἀθ. Γ. Πετμεζᾶν καὶ Νικόλαον.

Ἡ ἀντιπολιτεύσις ἀποστέλλει νέαν ἐπιστολὴν

Ἄλλ' ἡ ἀντιπολιτεύσις μὴ θεωρήσασα ἰκανοποιητικὴν τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ Ζαΐμη ἀπήντησε πρὸς αὐτὸν νεκρὸν σφοδρότερον ἐπιστολὴν, συγχρόνως δὲ καὶ τὸ κόμμα τοῦ Δεληγεώργη ἐξήτει καὶ αὐτὸ δι' ἴδιον λ)σμὸν ἰκανοποίησιν, ἐπίσης δὲ τότε ἐξηγείροντο καὶ οἱ δικηγόροι τῶν Ἀθηνῶν, ὧν ἐπίσης ἔθιγον τὴν ὑπόληψιν φράσεις περιεχόμεναι ἐν ἄλλῳ ἐγγράφῳ τοῦ Ἐρσκιν. Ἀλλὰ τὴν συνέχειαν τῶν περιεργωτάτων αὐτῶν ἐπεισοδίων εἰς τὸ προσεχές.

ΕΝ ΑΜΑΛΙΑΔΙ

Ἡ «Ἀλήθεια» καθὼς καὶ ἡ «Ἀκρόπολις» ἢ Ζωντανὴ Ἱστορία ὄλου τοῦ Κόσμου, τὸ Α.Ο.Α.Ο καὶ ἡ «Πατρις» τοῦ Πύργου πωλοῦνται εἰς τὸ παρὰ τὴν «Σοχιάν» βιβλιοχαρτοπωλεῖον τοῦ κ. Λεωνίδα Παπαγαλιῆ.

ΩΦΕΛΙΜΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

—Διὰ τὰ χειρόκτια ποῦ καθαρίζονται

Τὰ ἐξ αἰγύργου (σαμοῶ) χειρόκτια εἶνε περιζήτητα διότι πλύνονται καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν εἶνε τῆς μόδας ὅλα τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ πλυθῶν. Διὰ τὰ χειρόκτια ἀρκεῖ ἡ σαπουνάδα. Μῶλα ταῦτα πολλοὶ παραπονοῦνται ὅτι τὰ πλυνόμενα γάντια διαρκοῦν ὀλίγον μετὰ τὴν πλύσιν. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ κακοῦ τρόπου τῆς πλύσεως, διότι τὰ ξεπλύνουν μὲ καθαρὸν νερὸ, ἐνῶ ἡ καθαρσις πρέπει νὰ γίνεται μὲ δύο σαπουνάδες, μὲ τὴν πρώτην ἵνα ἀφαιρεῖται ἡ ἀκαθαρσία καὶ μὲ τὴν ἄλλην διὰ νὰ ξεναλάβουν τὸ χρῶμα τῶν δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ξεπλυθῇ ἡ σαπουνάδα μετὰ τὴν πλύσιν, ἀλλὰ νὰ μείνῃ ὅπως εἶνε.

—Διὰ νὰ προφυλάσσονται αἱ γούνες

Χύνετε δύο τρεῖς σταγόνες παραφίνης εἰς τὰ χέρια σας καὶ ἔπειτα τρίβετε τὰς γούνας σας αἱ ὁποῖαι προφυλάσσονται οὕτως ἀπὸ τὸν σκόρον. Προσέτι αἱ γούνες καθαρίζονται καλὰ καὶ στεγνόνονται διὰν πρέπει νὰ φυλάσσονται.

—Διὰ τὴν γαλβάνωσιν τῶν φυσιῶν ἀνθέων.

Εἶνε δυνατὸν δυνάμει τῆς γαλβανοπλαστικῆς νὰ οικεπέζη τις τὰ φυσιῶν ἀνθῆ μὲ στρώμα μεταλλικὸν τὸ ὁποῖον νὰ ἀφίγη νὰ φαίνονται καὶ αἱ λεπτότερα λεπτομέρεια τῆς φυτικῆς ὄψεως. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη τὰ ἀνθῆ νὰ μετοβληθῶν τὸ πρῶτον εἰς ἀγωγούς.

Ὁ π. Μπορκιν συμβουλεύει πρὸς τοῦτο τὸ ἐξῆς :

Νὰ διαλυθῇ δηλαδὴ ποσὸν τι νιτρικοῦ ἀργύρου εἰς τὸ νερὸ ἢ εἰς ζεστὸ οἰνόπνευμα καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ σκληρύνεται τὸ ἄνθος καὶ νὰ ἐκτεθῇ ἀμέσως εἰς τὸν ἥλιον. Διὰ τῆς γενομένης ἀντιδράσεως ὁ ἀργυρὸς προσαρμύζεται ἐπὶ τοῦ ἄνθους ὡς λεπτοτάτη σκόνη.

Τὸ τοιαῦτον δὲ λεπτὸν στρώμα ἀρκεῖ νὰ καθιστᾷ δυνατὸν τὴν γαλβανοποίησιν.

—Πρὸς συντηρήσιν τῶν ἀντικειμένων ἐκ καουτσούκ.

Ἴδον τὸ μέσον τὸ ὁποῖον συντελεῖ καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν εἰς καουτσούκ ἀντικειμένων καὶ εἰς τὴν ἀπολύμανσιν αὐτῶν. Διαλύετε φενόλ εἰς δόσιν 3 ο)ο καὶ ἐμβαπτίζετε μέσα ὅλα τὰ ἀντικείμενα εἰς καουτσούκ τὰ ὁποῖα θέλετε νὰ διατηρήσετε.

Πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι τὸ καουτσούκ ἐμβαπτισθὲν εἰς τοιοῦτον μῖγμα διατηρήθη ἐπὶ 10 ἔτη.

Καὶ ἕτερον μέσον συντηρήσεως ὑπάρχει εἶνε δὲ τὸ ἐξῆς :

Ἡ διάλυσις δηλαδὴ ἀντι ἀπὸ φενόλ νὰ γίγη ἀπὸ καθαρὰν ἀνυλίνην εἰς δόσιν πάντοτε τῶν 3 ο)ο.

Ἡ «ΑΛΗΘΕΙΑ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ

Πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ζαχαράκη, ὡς καὶ ἡ «Ἀκρόπολις» ὄλο Α.Ο.Α.Ο. καὶ ἡ Ζωντανὴ Ἱστορία τοῦ Κόσμου.

Σ' ΕΣΕΝΑ

Ἦθελα κύκνος νὰ γινῶ ν' ἀρθῶ σὸ περὶ γιάλι σὲ μωρισμένα ἀνάμεσα λουλούδια νὰ κρυβῶ, καὶ σὲν διαβαίνεις νὰ πετῶ στὴν τρυφερὴ σου ἀγκάλῃ νὰ παίρνω ἀπὸ τὰ χεῖλή σου ἓνα φιλὶ ἀκριβό.

Καὶ τὰ φτερά ἡ ἀγάπη σου τ' ἀδύνατα νὰ βιάσῃ ποῦ ν' ἀνεβῶ σὲ σύγγερα σὲ βάθη τ' οὐρανοῦ καὶ ἀκόμα πιὸ ψηλότερα, ἐκεῖ ποῦ σῶνει ἡ πλάσι νὰ πάγω νᾶβρω τὴν πηγὴ τ' ἀθάνατου νεροῦ.

Καὶ νὰ σ' τὸ φέρω νὰ τὸ πιῆς ἀθάνατη νὰ γένης, βασίλισσα πεντάμορφη ὅσο δὲ βάξει ὁ νοῦς καὶ ἔμενα ὁ τάφος ὡς δεχτὴ μὰ σὺ πάντα νὰ μένης τοῦ κόσμου τὸ προσκόνημα σὲ χρόνους μακρινούς.

ΣΠΥΡΟΣ Ι. ΠΕΡΟΥΑΗΣ

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΤΡΙΚΑΝΤΟΥ

Ἡ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΜΥΛΟΝΟΥ

ΧΙΣΥΜΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Κατὰ τὸ Ἰσπανικὸν τοῦ Ντ' Ἀλαρκὸν]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. φύλλου).

Ὁ μπράμπα Λουκάς μὲ ἓνα πῆδημα σὲν ἀπὸ τὴν ἐπὶ πρὸς τὰ χέρια τοῦ τρ. τρομπόνι. Τὸ ἐξέτασε καὶ εἶδε πῶς ἦτο γεμάτο!

Ἐπειτα ἐπῆγε μὲ τὸ ὄπλο πρὸς τὸ μέρος τῆς σκάλας ἡ ὁποία ἔφερεν εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα ὅπου ἦτο ἡ κρεβατοκάμαρα εἰς τὴν ὁποῖαν τόσα ἔτη τῶρα ἐκοιμάτο ἐκεῖ πλάι πλάι μὲ τὴν Φρασκίτα του.

—Ἐκεῖ ἀπάνω θὰ εἶνε! ἐπιθύρσειν χαμηλά. Καὶ ἔκαμε ν' ἀναβῇ ἀλλ' ἔπειτα ἐσταμάτησε κυττάζων ὀλόγυρα τοῦ μήπως τὸν ἐβλεπε κανεῖς.

—Κανένας! ἐσκέφθη. Μονάχα ὁ Θεός! Καὶ ὁ Θεός θέλει ὅτι σκοπεύω νὰ κάμω!

Μετὰ τὸ γνωμικὸν αὐτὸ ἐπήγαγε νὰ κάμῃ καὶ δευτερον βῆμα ἐμπρός ὅτε ἓνα χαρτί τὸ ὁποῖον εὐρίσκειτο ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν εἴλκυσε τὴν προσοχὴν του.

Τὸ πέρνει τὸ ἀνοίγει, τὸ κυττάζει ὀλιγώτερον ἐνὸς δευτερολέπτου.

Τὸ χαρτί αὐτὸ περιεῖχε τὸν διορισμὸν τοῦ ἀνεψιοῦ τῆς Κυρᾶς Φρασκίτας ὑπογραμμένον ὑπὸ τοῦ Δὸν Εὐγενίου ντὲ Ζουνίγα Πόνσεσ ντὲ Λεῶν.

—Ἴδου λοιπὸν καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς! εἶπε μέσα τοῦ ὀμπράμπα Λουκάς χώνων τὸ χαρτί στὸ στόμα του διὰ νὰ καταπνίξῃ τὰς κραυγὰς τῆς καρδίας του καὶ νὰ ἰκανοποιήσῃ τὸν θυμὸν του. Πάντα τὸ εἶχα ὑποψιάσει ὅτι ἀγαποῦσε τοὺς δικούς τῆς πλειότερον ἀπὸ μένα! Α!...βέβαια, δὲν ἐκάμαμε παιδιὰ δικὰ μας!... Νὰ ἡ αἰτία!...

Καὶ ὁ κακόμοιρος λίγῳ ἔλειψε νὰ κλαύσῃ. Ἄλλ' ὁ θυμὸς του ὑπερίσχυσε γλήγορα καὶ μὲ ἓνα τρομερὸν νεῦμα πρὸς τὰ ἐπάνω ἐφώναξεν.

—Ἀπάνου ἐκεῖ!... Ἐκεῖ!... Καὶ ἤρχισε νὰ ἀναβῇ τὴν σκάλα, φάγγων τὸν πύργον μὲ τὸ ἓνα χέρι του, κρατῶν τὸ τρομπόνι μὲ τὸ ἄλλο, καὶ μασσῶν τὸ ἄτιμο τὸ χαρτί.

Καὶ ὡσεὶ διὰ νὰ δυναμωθῇ ἡ ὑποψία του, εὐρε τὴν θύραν τοῦ δωματίου του κλειστήν. Μόνον ὀλίγα ἀκτίνες φωτὸς διήρχοντο διὰ τῶν σχισμῶν τῶν σανίδων τοῦ τοίχου καὶ τῆς ὀπῆς τοῦ κλειθροῦ.

—Εἶνε αὐτοῦ μέσα! εἶπε.

Θόρυβος ὅμως δὲν ἤκούετο ἐσῶθεν.

—Μὰ ἂν δὲν εἶναι κανεῖς μέσα!...εἶπε ἐλπίζων ἀκόμα.

Ἀλλὰ τὴν ἴδιαν στιγμήν ὁ δυστυχὴς ἤκουσε νὰ βῆγουν μέσα στὸ δωμάτιον....

Ὁ βῆγας αὐτὸς ἀσθματικὸς ἀνδρὸς ἦτο τοῦ Νομάρχου...

Ὡστε καμμίαι ἐλπὶς πλέον!...

Ὁ μυλωνᾶς ἐγαμογέλασεν φρικωδῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ σκότους. Πῶς δὲ ἤστραψαν οἱ ὀφθαλμοὶ του! Τί εἶναι ὁ κερκυνὸς ἐν συγκρίσει πρὸς

τήν φωτιά που κάποτε καίει την καρδιά του ανθρώπου;

Εν τούτοις, ο μπάρμπα Λουκάς, άμα ήκουσε τον βήχα του γιου του, ήρχισε να γίνει κύριος του έαυτού του.

Ο χαρακτήρ του ήτο τοιούτος ώστε ή πραγματικότητα τον έκανε να υποφέρη ολιγότερον τής άμφιβολίας. "Όπως τδ είχε ειπει άλλοτε εις την Φρασκίτα αφού πλέον έχασε την πίστιν του εις αυτήν έγινε άλλος άνθρωπος.

Όμοιος με τον Μαύρον τής Βενετίας ήσθάνθη διά μιās τήν απογοήτευσιν να φονεύη την καρδίαν του. Με την μόνην διαφοράν ότι του μπάρμπα Λουκά ή ιδιοσυγκρησία ήτο ολιγώτερον τραγική εκείνης του άνοητου Μαύρου που έθυσισε την Δεσδεμόνην.

Άλλά περιεργον! Η άμφιβολία ή ή έλπις αν θέλετε, τον έβασάνισε μίαν άλλην φοράν!

—Εάν ήπατήθην, έσέκφθη!

Εάν ήτο ή Φρασκίτα που έβηξε!...

Ελησμονούσε εν τή ταραχή του ότι είδε και τὰ φορέματα του Νομάρχου, και την θύραν του μύλου άνοικτην και τδ χαρτί που σαν συνάλλαγμα ήτο ή πληρωμή τής άτιμίας του! Έσκυψε λοιπόν να ιδή διά μέσου τής όπης τής κλειδοκιάς!

Είδε μόνον μίαν γωνίαν του κρεβατιού, από τδ μέρος του προσκεφαλαίου και επ' αυτού ήτο ή κεφαλή του Νομάρχου!

Μορρασμός διαβολικός συνέσπασε τδ πρόσωπον του μιλωνά. Σαν να είχε ξαναποκτήση την ευτυχίαν του!...

—Ίδου που κατέχω τώρα την αλήθειαν!... άς σκεφθώμε τώρα διά τδ περαιτέρω!

Και εκάτεθ ή πάλιν ήσυχα ήσυχα, καθώς ανέβηκε την σκάλα.

—Η υπόθεσις είναι πολύ λεπτή!... πρέπει να σκεφθώ κανείς πρώτα! Καιρός να ενεργήσω δεν θά μου λείψει!

Εφθασε εις τδ μαγειρείον, εκάθισε εκεί εις τδ μέσον και έβαλε τδ κεφάλι του μεταξυ των δύο χειρών του.

Και εκάθισε κατ' αυτόν τον τρόπον επί πολυ έως ότου ένας κρότος ειλικυσε την προσοχήν του.

Ητό τδ τρομπόνι που είχε πέσει κατά γής.

—Όχι!... ειπεν ο μπάρμπα Λουκάς κυτάζων τδ όπλον του. "Όχι!... Δεν μου χρειάζεται ουδ' ή σύ! "Όχι!... γιατί όλοι θά τους ευσπλαγχνισθουν τότε και τους δύο... και έμένα θά με κρεμάσουν. Πήγαινε να σκοτώσης Νομάρχη και στην Ισπανία μέσα!... Θά πουνε ότι τον έχω σκοτώσει από ζυλοτυπία χωρίς βάσι και έπειτα τον έγδυσα δ' ίδιος και τον έβαλα στο κρεβάτι μου!... "Ω! θά με φουρκίσουν!... Έπειτα θά εύρη δ' κόσμος που ή δυστυχία μου είναι και λογική, όντας εγώ ένας παληοχαμπούρης και ή Φρασκίτα τόσο ώμορφη!— "Όχι!... τίποτε αυτὰ!... Τίποτε. Νά, τί άξίζει.

Νά εκδικηθώ, να θριαμβεύσω, να περιφρονήσω και να γελάσω — να γελάσω γερά και με όλους! Νά δ' ό μόνος τρόπος που να μη ρεζιλισθώ δ' κόσμος την καμπούρα αυτή που με ζηλεύανε όλοι ίσαμε τώρα, που με την αλήθεια, θάκανε άσχημη, φιγούρα στη κρεμάλα επάνου!...

Αυτὰ έσκέπτετο δ' μπάρμπα Λουκάς και έβαλε κατά μέρος τδ όπλο του άρχισας να περιπατῆ κατά μήκος του δωματίου με τδ κεφάλι κάτω και τὰ χέρια όπισω.

Κάτι στρατήγημα έμνησάνετο που να ρεζιλισθῆ με αυτδ την γυναίκα του και τον Νομάρχη.

Εξέκρη ή ματιά του έπεσε άπάνου στα φορέματα.

Διά μιās άφησε τδ βάδιμά του. Έπειτα μια χαρά, μια ευχαρίστησις, ένας άρρητος θρίαμβος έξωγαρήθην επί τής φυσιογνωμίας του... και εις τδ τέλος έσέπασε στο γέλιο... γέλιο τρομακτικό και άθέρυβο...

κρατών την όσφρν διά να μη σκάση, και αναγκασθῆ τέλος να πέση σε μια καθέκλα έως ότου ήσυχάζη τδ σπασμοδικόν αυτδ γέλιο του.

Άμα ήσυχασε δ' μπάρμπα Λουκάς ήρχισε να γδυθῆ με πυρετώδη ταχύτητα. Έβαλε τὰ ιδικά του φορέματα εις την θείσιν εκείνων του Νομάρχου και έφόρεσε όλην την στολήν εκείνου.

Έβαλε τδ σκαρπίνια με πόρπες, έζωσε τδ μικρό τδ σαβί, όλογορα με τον λαίμον του έβαλε την κόκκινη την κάπα και τέλος έβαλε στο κεφάλι τδ περιφρμω τρικαντό. Τίποτε δεν ελησμόνησε, ούτε τδ μπαστούνι ούτε τὰ γάντια, έβηξε από τον μύλον και έλαβε τδ δρόμον τής πόλεως περπατών με τον ίδιον τρόπον του Δον Ευγενίου ντε Ζουνίγα, και έπαυλαμβάνων από καιρού εις καιρόν την εξής φράσιν που συνώψιζε όλο τδ σχέδιον τδ όποιον είχε συλλάβει: δια την εκδίκησιν του...

«Εμπρός! Είναι ώμορφη και ή γυναίκα του Νομάρχου!...»

(Ακολουθεϊ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΣ Καπνέμπορος (Χαυτεία)

"Όλα τὰ εκλεκτὰ σιγαρέττα.

και είδη των καπνών

ΕΛΛΕΦΡΑ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ."

Έχομεν αυτὰ τὰ γράμματα Λ. Ζητείται να προστεθῆ εν άκόμη γράμμα ούτως ώστε να σχηματισθῆ εν όνομα. Πώς θά γίνη τούτο και ποιόν τδ όνομα;

(Εστάλη υπό Α. Κ. Θεοδοροπούλου)

Αί λύσεις δεκταί μέχρι τής 5ης Οκτωβρίου εκάστη λύσις να λαμβάνεται υπ' όψει πρέπει να συνοδεύεται με εν δεκαλεπτον γραμματόσημον.

Βραβεία θά δοθουν Ιον ετησία συνδρομή τής «Αληθείας», 3ον δρ. 3, 3ον δρ. 1, 50 4ον, 5ον, δίμηνος συνδρομή τής «Αληθείας».

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : τ' άποιτέλεματα των διαγωνισμών τής 13ης, 20, 27ης Ιουλίου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ενώ ή γολέρα φνίεται εις ύψειν εν Ρωσία αναγγέλλονται κρούσματα εν Πρώγα και εν Ρουστουκίφ και εν ύποπτον εν Βερολίνω. Ο κ. Λεβίδης λαμβάνει μετά του Ιατροσυνεδρίου μέτρα ποδς προφυλάξιν του τόπου.

Ο Διημερχος κ. Μεσκούρης διώρισε τον έξοχον γερμανών μηχανικόν "Οφφμαν να μελετήση τον έξωκασιμόν των "Αθηνών.

Ο δήμαρχος του Ιίου διαμερισματος τής Κωνπόλεως εξέητεσε τὰ εξωκασιτικά σχέδια των "Αθηνών να χρησιμεύσουν δα την πόλιν του «Μεγάλου Κωνσταντινου».

Ο κ. Ράλλης αφού έγένητο δεκτός εν Κωνι πόλει υπό του Μεγάλου Βεζύρου και του Σουλτάνου διασχίζει τώρα τής Μακεδονίας πόλεις έπευφημούμενος υπό των κατοικων.

Διάταγμα του Υπουργείου τής Παιδείας όρίζει την ίδρυσιν σκοπευτηρίου εις όλα τὰ Γυμνάσια και έλληνικά σχολεία του Κράτους.

Πλοίον ή «Σταμπούλ» κατεβήθη εις τον λιμένα Σμύρνης συγχρούσθη με τήν «Κασσάνδραν». Τὰ θύματα υπερβαίνοντα 100.

Εις τδ προσεγές Συνέδριον τής πνευματικής ιδιοκτησίας δ' αντιπροσώπων τής "Ελλάδος κ.Α.Τυπάλδος Μπασιζής θέλει γίνη ένθερμος υποστηρικτής του θεσμού εν "Ελλάδι.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Μουσικός Συλλογος εν Τάντα.

Ευχχριστως άγγέλλοντες την σύστασιν εν Τάντα μουσικού Συλλόγου, υπό την προεδρείαν του δραστηρίου και φιλοπροδού επιστήμονος ιατρού κ. Αντωνιάδου, συγχαιρομεν τους την πρωτοβουλίαν αναλαβόντας, έντες βέβαιοι περι τής προδου τοιούτου κοινωφελούς Συλλόγου. Η διεύθυνσις του Συλλόγου άνετίθη εις τον κ. Άνεμογιάννην.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΤΑΡΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν ώραν μεσημβρίαν άκριβώς ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ δε "ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.

Δευτέραν ώραν 7 μ. μ. διά Λαύριον, "Αλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αϊδηψόν (τδ θέρος), Στυλίδα, "Ωρεούς και Βόλον.

Τετάρτην ώραν 7 μ. μ. διά Χαλκίδα, Αϊδηψόν (τδ θέρος) Βόλον και ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.

Τετάρτην ώραν 8 μ. μ. διά Μονεμβασιαν, Άγιαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρχημόλην, Καλάμας και Νησίον.

Πέμπτην ώραν 8 μ. μ. διά Σύρον, Πάρον, Νέξον, "Ιον, Οίαν και Θήραν.

Σάββατον ώραν 7 μ. μ. διά Λαύριον, "Αλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αϊδηψόν (τδ θέρος), Στυλίδα, "Ωρεούς και Βόλον.

Κυριακήν ώραν 7 μ. μ. διά Σύρον, "Ικαρίαν Καρλόβασι, Βαθύ, Νέαν "Εφρσον, Λέρον, Κάλυμνον, Κω, Σύμνην, Ρόδον, Χάλκην, Κάρπαθον και Κάσον.

Πρακτορεία. Εν "Αθήναις όδδς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 253.— Εν Πειραιεί Πλατεία Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.

(Εκ τής Διευθύσεως)

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

Μικρόν λάθος?

Έταξείδευαν δύο φρενολόγοι και φυσιογνωμιστάι.

Εις τδ άντίθετον θρανίον του σιδηροδρόμου εκάθητο ένας άνθρωπος αξιοπρεπής, και σοβαρός και γλυκός εν ταύτῳ.

—Θά είναι δικηγόρος, ειπεν ο ένας.

—Όχι, λέγει ο άλλος, που γλυκειά φυσιογνωμία διά δικηγόρον! Θά είναι τραπεζίτης.

—Αδύνατον. Τόσο ούρανια φυσιογνωμία δεν θά καταγίνεται εις τόσα ευτέλη πράγματα όποία είναι τὰ χρέηματα. Τδ ιδανικόν του θά είναι ύψηλότερον!

—Λιπόν στοχαστικίζομεν ότι είναι δημοσιογράφος;

—Δημοσιογράφος; άνθρωπος που βρίζει όλους, που περιγελά όλους, που καταστρέφει ύπολήψεις, και αταυρίζει και τους φίλους του φθάνει να εύρη μίαν εύρολογίαν να του άρέση; όχι! πρέπει να είναι φιλόσοφος. Τδ πρόσωπόν του ίναι τόσο άγασθόν, ευγενές, άγνόν, ειλικρινές!

Εις τον προσεγγί σταθμόν ήλθε μιά γρηά και εκάθισε πλησίον του μεγαλοπρεπούς ταξιδιώτου. Κουβέντα με κουβέντα τον έρωτῆ τί δουλειά κάνει.

Οί δύο φίλοι άκούουν άσχημίνοντας.

Ο σοβρός και γλυκός κύριος άπαντῆ.

—Έχω ταβέρνα και χασάπικο. Η γυναίκα μου είναι στη ταβέρνα και εγώ σφάζω τὰ ζῆ μου και τὰ πωλώ δ' ίδιος!

Οί φυσιογνωμιστάι! ! ! ;

Η εκπληξίς δύο συνδρομητών

Μία έβδομηκοσιτά εφημερίς εκτός τής δημοσίας αλληλογραφίας διετήρησε με τους συνδρομητάς της και ή ιδιωτικήν. Ο έπιφορτισμένος διά ταύτην συντάκτης έπρόκειτο να άπαντήση εις δύο συνδρομητάς: εις μίαν γυναίκα ή όποία εξέζητει οδηγίαν διά τδ διδύμη τής που υπέφεραν από την όδοντοφυίαν και εις ένα που ζητούσε οδηγίαν: πώς να καταστρέψη τους καλογήρους.

Αί άπαντήσεις έγιναν! αλλά... δεν εκλείσθησαν εις τους σχετικους φκελλους. Και ή μὲν γυναίκα έλαβε ως άπάντησιν τὰ εξής:

«Κύλιφέ τα με άχυρο και κίυσε τα.

Μετ' όλίγα λεπτά τὰ όχληρά όντα δεν θά είναι πλέον και θά σ' αφήσουν ήσυχη!

Και ο άνθρωπος των καλογήρων έδιάβασε την εξής άπάντησιν.

«Δόττους τακτικά ρετινολαδο εις μικράς δόσεις και τριψή τους τὰ ούλα με ένα ψαροκόκκαλο.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

Ευχχριστως άγγέλομεν τους επ' αίσίους οίονεις τελεσθέντας άρραβώνας τής δεσποινίδος "Ελένης "Αντ. Μπεμπόνη εκ Κορώνης μετά του κ. Παν. Κωνσταντοπούλου τηλεγραφητού Καλαμών. Θεσμὰ συγχαρητήρια.

Έτελεσθησαν την παρελθούσαν Κυριακήν εν Πύργω του Λεύκτρου οι γάμοι τής Δος "Αθηνάς "Αν. Κεφαλίας, τής "Αρχαίας Οικονομείας των Κεφαλέων, μετά του κ. Πέτρου Δ. Στρατιά του μεγαλοκτηματίου Πύργου. Εύχόμεθα από καρδιάς να ζήσουν. Ν. Κ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥΣ 300

Ναι! υπερτρι ακόσιοι ήδη είναι οι κρούσαντες τὰς πύλας του "Αδου φθισικό, ένταυθα τε εν Αιγύπτω και άλλαχού των όποιων την άπελπιστικήν κατάστασιν και άλλοι ιατροί και καθηγηταί του Πανεπιστημίου είχαν άνομολογήσει. Ούχ' ήττον ήμεις και τούτων την σωτηρίαν επετύχομεν, ως ή εν τή ζωή παρουσία και εξακολούθησις των έργων των μαρτυρεί.

Και εν τούτοις, και εν τούτοις, οι τοιούτοι συνάδελφοι, εκ στενής και ιδιοτελούς αντιλήψεως και σκέψεως άγόμενοι, περι επικειμένης δηλονότι χαλάσεως εις τὰ συμφερόντά των, προκειμένου (κατά την ταπεινήν των κοίαν πάντοτε) έτήρησαν και τηρούσιν έτι σιγήν ίχθύος πρό τής αληθείας του ύψιστου επιστημονικού γεγονότος τούτου, προς όλεθρον τής δεινώς υπό τής νόσου καταμαρτυζομένης ανθρωπότητος! «Ίδε δ' άνθρωπος του 20ου αιώνας δ' εγγράμματος!»

Ίνα δέ μη επεκτείνώμεθα έτι πλέον, καθόσον αυτὰ τὰ πράγματα μόνα των φωνάζου, την αλήθειαν, και έπειδή προτιθέμεθα προσεγώς να μεταβώμεν άλλαχού, όπου ή αλήθεια δεν συναντῆ αντίδράσεις εις τον δρόμον της διά τδ καλόν τής ανθρωπότητος, περιορίζομεθα άπλως να δηλώσωμεν εις τους πάσχοντας χρονίως και εκ τής βροτολογίου φθίσεως ίδια ότι διά των ήμετέρων φαρμάκων πολυειδώς σώζονται: καθώς εν τῷ τελευταίῳ (Ε') Πανελληνίῳ Ίατρ. Συνεδρίῳ ανέκοινώσαμεν και εν ιδιαιτέρῳ φυλλάδιῳ ήμίων, ("Ελλ. και Γαλλ. εκδοθέντι) περί θεροπειας τής φθίσεως εξηγουμένα.

Έπειδή δέ πάσα νόσος άδιακρίτως ήλικίας, παραμεληθείσα και χρονίασα, εις την φθίσιν καταλήγει, έπειτα ότι αι ήμετεροι σκευασταί, κατά φυσικόν λόγον αποβαίνουσι σωτηριωδέσταται (ως απέδειχθησαν και εις την πρό τετραετίαν ένταυθα έπιδήμιον των πυρετών εν Βατραχονησίῳ) και καθ' όλων των λοιπών νοσημάτων των προ

διαθετότων εις την φθίαν (χρον. στηθ. και στομαχ. νοσήματα, θερμικς κλπ. και εν γενεί: πάσα εξάντλησις του οργανισμού εξ' οιασδήποτε αιτίας, ή νεανικής κατάχρησεως προεχομένη).

Εξόχως δέ ευεργετικήν επίδρασιν, επ' οιασδήποτε ήλικίας εξασκουσιν αι ήμετεραι σκευασταί (πανάκειαι κληθείσαι) κατά πάσης κακοχυμίας, πνευματικής καταπνήσεως, νευρασθενείας και μάάλιστα εις τὰς χλωροαναιμικὰς νεάνιδας, εις τὰς όποίας προς τή τακτοποίησιν των έμμένων προσδίδεται και ή εύχροια του προσώπου των. Έτι δέ, εις τους αναρρωνύοντας εκ σοβαρών και χρονίων νόσων και εις τους γέροντας.

Γωνία όδων Νίκης και αγίου Νικολάου 5.

Ο εξ' Ηπειού

Ιωάννης Παπακώστας.

Ίατρος και χημικός φαρμακοποιός

ΣΗΜ. Η ανθρωποσωτήριος μεθοδός μου τίθεται εις την διάθεσιν των έλεγγων των Σαυατοριών του κόσμου και παντός Νοσοκομείου.

Ο αυτός Ι. Π. Κ.

AU TAILLEUR ELEGANT N. ΓΚΑΤ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ 10 Όδδς Όφθαλμιατρείου Ένντι Palace Hotel Πλούτος εκ των εκλεκτοτέρων ύφασμάτων των μεγαλειτέρων εργοστασίων ΓΑΛΛΙΑΣ & ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΣΘΗΣΙΑ, ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ Το άριστοκρατικότερον και καλλιτεχνικότερον νέον έμποροραπτικόν κατάστημα AU TAILLEUR ELEGANT

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ της Όφθαλμολογίας εν τῷ Έθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τής Γαλλικής Όφθαλμολογικής Έταιρίας. Εν τῷ Όφθαλμολογικῷ Σχολῇ του Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδάσας.

Θεραπεύει τους πάσχοντας εκ νοσημάτων

ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

εν τῇ τελείῃ Όφθαλμολογικῇ του Κλινικῆς. έφαρμώζων τὰς τελειότερας των θεραπειών

Τραχώματα, Καταρράκτην, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τών Στραβισμόν (άλλουθωρίαν). Έκλογή ύέλων διά μύσπας, πρεσβύπας και κοπιώδη δρασιν, τὰ λευκώματα, γλαυκώματα κλπ.

20 — ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — 20

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις.

Η Έθνικῆ Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ίτοι εις φράγκα και λίρας σιτηρίνας άποδοτας εις άνωνημένην προθεσίαν ή διαρκεί.

Αι εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι πύτων πληρώνονται εις τδ αυτδ νόμισμα εις δ' έγένητο ή κατάθεσις, εις χρυσόν ή δι' έπιταγής όψεως (chéque) επί του έξωτερικού κατ' εκλογήν του όμολογούχου.

Το κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται εν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ ατήσιν του καταθέτου εν τῷς Ύποκαταστήμασι τής Τραπέζης.

Τόκοι των καταθέσεων.

Table with 2 columns: Term (1/2, 2, 2 1/2, 3, 4) and Rate (tois o/o kat' etos dia kataθ. 6 μην., 1 etous, 2 eton, 4, 5)

Αι όμολογια των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' εκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άνωνημοι.